Milliyet
ÇOCUK
16 Ekim 1989 • Sayı: 42 • 800 Lira
(KDV dahil)

RESİMLİ DÜNYA KLASİKLERİ
TÜRK TİCARET BANKASI'nın
çocuklarımıza kültür hizmetidir

Bu hafta:
TARASKONLU TARTARİN
Alphonse Daudet

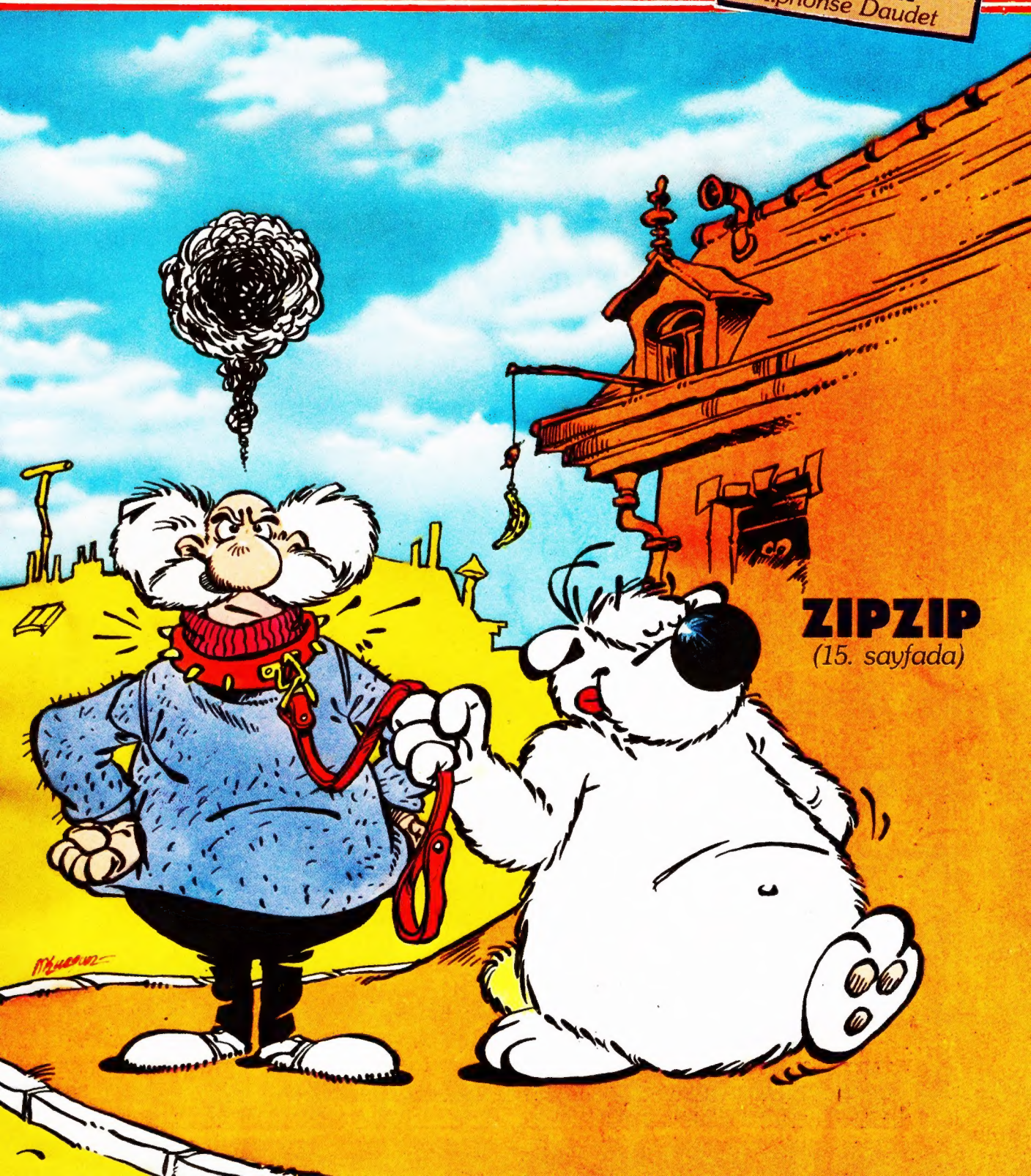

ZIPZIP
(15. sayfada)

Yeni

10 Vitaminli

Meyva aromalı top bonbon

Meyva aromalı nefis tadıyla Vitop top bonbon, 10 vitaminle zenginleştirilmiştir. İnsan sağlığında vitaminlerin yeri çok büyüktür. Büyümeye yardımcı olurlar, sinir ve sindirim sistemlerinin normal çalışmasını sağlar, vücut direncini arttırırlar. Birleşik Devletleri Ulusal Araştırma Konseyi, Beslenme Komitesi'nin en son (1980) bilimsel bulgularla belirlediği günlük vitamin dozlarıyla, **BİR PAKET VİTOP (5 ADET TOP BONBON) YENİLDİĞİNDE BİR İNSANIN ORTALAMA GÜNLÜK VİTAMİN İHTİYACI KARŞILANMIŞ OLUR. 2-3 TOP BONBON YENİLDİĞİNDE İSE, VİTAMİN EKSİKLİĞİNİN MÜKEMMEL TAMAMLAYICISI OLUR.** Vitaminler, şişmanlatmaz, enerji vermez, fazlası vücuttan atılır.

kent

"el değmeden, sağlıklı üretim"

5 adet Vitop top bonbondaki vitaminler ve miktarları:

B_1 THIAMIN	B_2 RIBOFLAVIN	B_5 CA-PANTOTHENATE	B_6 PYRIDOXINE	B_{12} CYANOCOBALAMIN	H BIOTIN	Bc FOLICACID	B_3 NIACIN	E	C ASCORBICACID
1,2 mg.	1,4 mg.	6 mg.	1,6 mg.	3 ug.	100 ug.	300 ug.	16 mg.	7 mg.	45 mg.

BİZDEN SİZE

Sonbahar mevsiminin tam ortasındayız sevgili okurlar. Artık hava değişimlerini iyice hissediyoruz. Arada bir parıldayarak bize gülümseyen güneş bile, soğuk günlerin yaklaştığını artık gizleyemiyor. Mevsimler değiştikçe yaşantımızın düzeninde de çeşitli değişiklikler oluyor. Sonbaharın ilk günlerinde okulların açılmasıyla, yeni bir düzene girdiniz öyle değil mi? Yaz günlerinin alışkanlıkları bırakıldı. Yeni yaşam düzeniyle birlikte, yeni alışkanlıklar edinilmeye başlandı. Yaz günlerinde yaptığımız birçok şeyi, artık yapmıyoruz.

Tatil sırasında, kurduğumuz yeni dostluklar artık eski sayılır. Şimdi belki de okulda yeni arkadaşlar edineceğiz. Okullar açılalı henüz bir ay oluyor. Kitaplar yeni, defterler yeni, kalemler yeni. Henüz eskimeye zaman bulamadılar. Bu yeniliğin yarattığı bir büyü var, insana heyecan, yaşama sevinci veriyor. Çarşı pazarda dolaşırken de yenilikler çarpıyor gözümüze... Örneğin, özlediğimiz, varlıklarını bir süredir aklımıza bile getirmediğimiz meyveler, sebzelerle karşılaşıyoruz. Portakallar, mandalinalar o iç açıcı renkleriyle çevreyi şenlendirmeye başladılar. Hele o büyük kentlerde köşebaşlarını tutan kestanecilere ne demeli? Sanki eski bir dostla karşılaşmış gibi oluyor insan.

Sizler ne gibi yenilikler yaşıyorsunuz. Yeni kitaplar okuyor musunuz? Yeni oyunlar oynuyor musunuz? Derginizden beklediğiniz yenilikler var mı? Bize yazarsanız seviniriz.

Esenlik dileklerimizle...

DÜNYA KLASİKLERİ EKİMİZDE TARASKONLU TARTARİN VAR.

İÇİNDEKİLER

Bizden Size 3
Cennet Vadisi..... 4-9
Dünya Şenliklerinden .10-11
Kuzey Kutbunda Facia12-14

Zıpzıp 15
Edebiyatımızı Yaratanlar 16
Şimşek Santrfor 17-20
Bilim Ve Teknik..... 21
Mümtaz Amcanız Avustralya'dan Bildiriyor 22-23

Red Kit.....24-27
Uygarlıklar Beşiği Peru ... 28-29
Bilmece Bulmaca 30-31
Okurdan Okura 32-33
Floran Diş Koruyan..... 34

MİLLİYET ÇOCUK DERGİSİ

İmtiyaz Sahibi:
AYDIN DOĞAN
Genel Müdür:
MUHİTTİN KÂZIMOĞLU
Sorumlu
Yazı İşleri Müdürü:
MEHMET İLKORUR

Yayın Hazırlık: **NACİ ÖZDAĞLI**
Teknik Sekreter: **AYSEL UĞUR**

İlan Sorumlusu: **NERGİS ARDA OK**

Satış Müdürü: **NİYAZİ YEŞİL**
Muhasebe-Finansman: **AZİZ KALAYCI**
Matbaa Müdürü: **ALİ NAZIM ONARAN**
Teknik Müdür: **YETKİN ALDİNÇ**
Ofset Hazırlık: **MEHMET YALAZI**

16 Ekim 1989
Yıl: 18 ● Sayı: 42

Adres: Milliyet Çocuk Dergisi Milliyet Yayınları Ferah Evler Sümer Mahallesi Çelik Sok. No: 24 (80880) Tarabya/İSTANBUL.
Tel: 162 46 90 - 162 92 45 (5 Hat)
Fiyatı: 800 TL.
Kıbrıs'ta Satış Fiyatı: 1200 TL.

CENNET VADİSİ

Karanlıktaki Adam

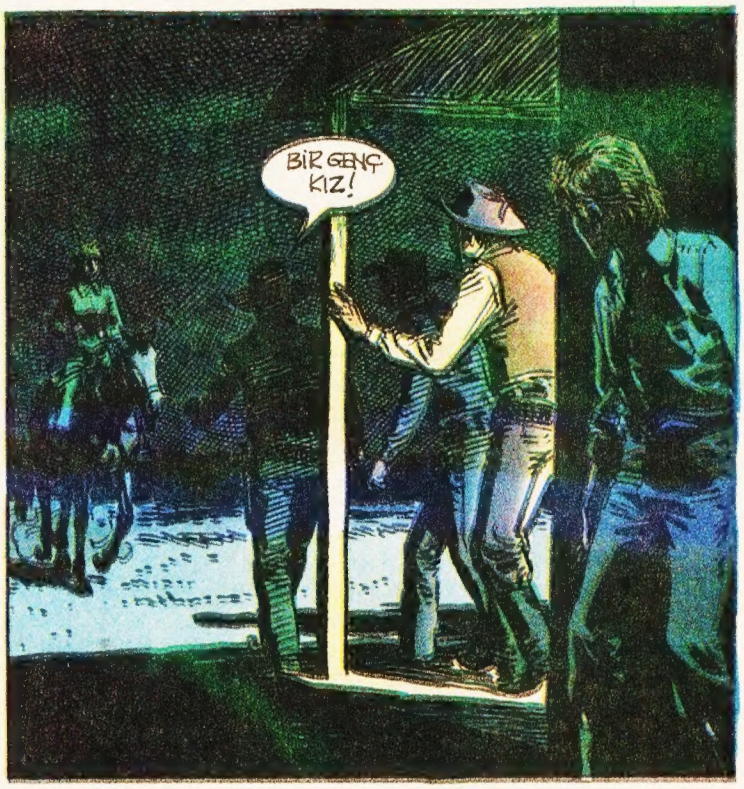

ONUN İÇİN HİÇBİR ŞEY YAPAMADIM. AMA HAKETMİŞTİ. KOLUM ÇOK ACIYORDU...

ANGİE ÇOK GURURLU BİR KIZDI. SÖZÜNÜ DE HİÇBİR ZAMAN GİZLEMEDİ...

BABAM HÂLÂ KASABADA BAŞKANLA KONUŞUYORDU.

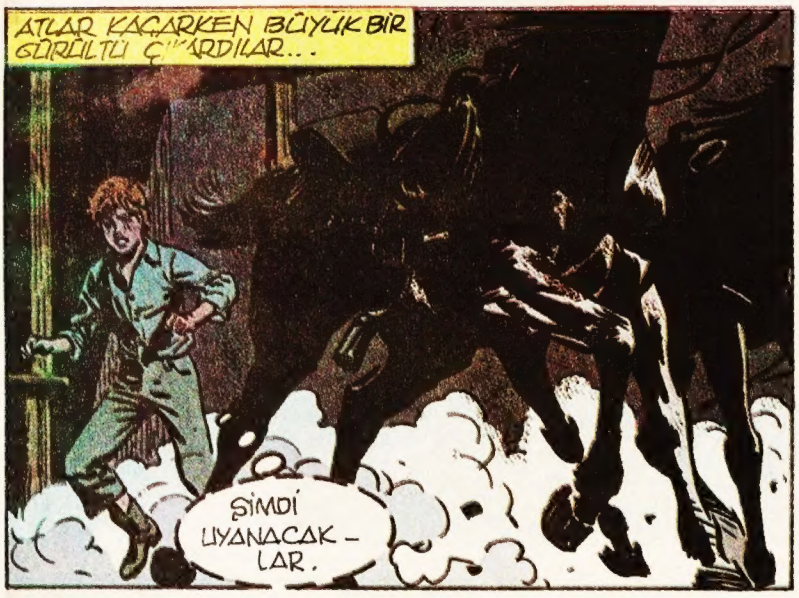
ATLAR KAÇARKEN BÜYÜK BİR GÜRÜLTÜ ÇIKARDILAR...
ŞİMDİ UYANACAK-LAR.

BİRİSİ İÇERİDE ANGIE'YLE KALIR, DİĞERLERİ ATLARI KOVALAR HERHALDE..

ATLARIMIZI ÇALDILAR!
YAKALAYALIM!

YANILMAMIŞTIM. İÇERDE BİR TEK KIŞI KALMIŞTI...

ATLA ÜSTÜNE BOBİ!

NE?

ISIR ONU! YAKALADIK!
GRRR
SAKİN OL, DELİKANLI!
BU MORTON KANE'Dİ...
BU TUZAĞA DÜŞECEĞİMİZİ Mİ SANDIN? AYAĞA KALK!
DEFOL, PİS KÖPEK!
BANA NE YAPACAKSINIZ?
BİLMEM...
KÖPEĞİ ÖLDÜRMEK İÇİN DAHA NE BEKLİYORSUN?
HAYIR!
HEMEN!
BOBİ ÇOK İYİ KOŞUYORDU. KENDİNİ KORUMASINI İYİ BİLİRDİ
BANG! BANG! TUD!
HER ŞEY DÜZELECEK ANGİE...
KAPA ÇENENİ!
44

BABAMIN BİZİ GÖREMEYİNCE BURADA OLDUĞUMUZU TAHMİN EDECEĞİNİ UMUYORDUM...
DOLAPTA İÇKİ VAR. İSTER MİYDİNİZ?
SORUYA BAK!
EVET, BU İYİ FİKİRDİ...
SESLERİ DUYABİLİYORUM. BEN SÖYLEMEDEN HAREKETE GEÇMEYİN...
SABAHIN İKİSİNDE HEPSİ SARHOŞ OLMUŞTU.
BANA BİRAZ DAHA VİSKİ BUL.
MORTON KANE KONUŞUYOR, DİĞERLERİ UMUYORDU...
BİZZZ... DOSTUZ, DEĞİL Mİ... SÖYLE... HIK... ATLARI NEDEN SERBEST BIRAKTIN?
45

TAM O SIRADA...
BANA DOĞRU DÖN VE ELLERİNİ KALDIR!
HAY AKSİ!
SÖYLE BAKALIM, BAŞKANIN KIZI... ŞERİFİN OĞLUNA HALÂ KARŞI MISIN?
CHUK!
BÜYÜDÜĞÜNDE SENİNLE EVLENECEĞİM!
İYİ ŞANSLAR!
BURAYA NEDEN GELDİN MANDY?
KOLUMU BİR KÖPEK ISIRDI!
CANIM ÇOK YANIYORDU AMA, GELECEKTEKİ KAYINPEDERİMİN ÖNÜNDE BUNU BELLİ ETMEK İSTEMEDİM.
ÖNEMLİ DEĞİL... HİÇ ACIMIYOR..
VE DIŞARI ÇIKAR ÇIKMAZ BAYILDIM. BİR KAHRAMAN OLMAK İÇİN YARATILMAMIŞTIM BEN.
MANDY!
SON

DÜNYA ŞENLİKLERİNDEN

İNTİKAM BAYRAMI

İnkalar'ın torunları, on gün süren şenlik boyunca boğalar ile kartalları dövüştürüyorlar. Bu dövüş onlar için çok önemli. Çünkü, İspanyollar'ın yüzyıllar önce sergiledikleri vahşeti simgeliyor.

GELECEK yıl Cotabambas halkı mutlu olacak, bolluk içinde yaşayacak. Çünkü Yawar Fiesta görkemli törenlerle kutlandı, kan döküldü, adaklar adandı. Artık her şey daha güzel olacak, biliyoruz..."

Böyle diyordu yaşlı bir Cotabambaslı. Cotabambas Peru'da bir köy. Başkent Lima'ya yaklaşık 500 kilometre uzaklıkta. Dağların dorukları arasına sıkışmış bu köy. Burada doğup, büyüyen insanlar, deniz seviyesinde yaşayanlara tam 3 bin metre yukarıdan bakıyor.

Cotabambas İnkalar'ın efsanevi kenti Cuzco'ya çok yakın. Doğal olarak köy halkının ataları İnkalar. Her yıl kasım ayında bayram yapıyor Cotabambalılar. Bu bayramın adı Yawar Fiesta... Ürünler toplandıktan, hasat kaldırıldıktan sonra kutluyorlar bu bayramı.

Yawar Fiesta'nın en ilginç gösterisi hiç kuşkusuz bir boğa ile bir kartal arasındaki "Ölüm Düellosu". Bu düellonun çağlar öncesine dayanan bir öyküsü var. Gelin isterseniz kısaca bu öyküyü anlatalım sizlere.

Yüzyıllar önce dünyanın en büyük uygarlıklarından biriydi İnka. Güney Amerika'nın kızılderili insanları bilimde, güzel sanatlarda öylesine ileri gitmişlerdi ki... Ama bu büyük uygarlık Amerika kıtasının İspanyollar tarafından keşfedilmesinden sonra tarihe karıştı. Çünkü buradaki uygarlığı yerle bir etti Avrupa'dan gelenler. İnsanlar katledildi, anıtlar yıkıldı... Canını kurtaran İnkalar çareyi yüksek dağların doruklarına sığınmakta buldular. Burada güç koşullar altında yaşamını sürdürmeye başladı bu kızılderili insanlar.

Ama bir şeyi hiç unutmadılar: İnka halkına İspanyollar'ın yaptığı zulmü... İşte, Yawar Fiesta'da bu zulmün intikamını alıyor İnkalar'ın torunları. Nasıl mı? Onu da anlatalım. Bayramın her gününde en az iki kez bir boğa ile bir kartalı karşı karşıya getiriyorlar. Bu nefes kesen düello yüzlerce insanın önünde gerçekleşiyor. Kartal, İnkaları, boğa ise İspanyolları temsil ediyor. Özel avcılar tarafından 4500 metre yüksekte yakalanan ve özel olarak bu düello için eğitilen kartallar boğayı her kavgada mat ediyor. Kanlı bir düello oluyor bu. Sabahın erken saatlerinden itibaren büyük arenayı dolduran halk bu kanlı intikamı büyük bir zevkle izliyor.

Kartalın zaferiyle noktalanan düellonun ardından özgür bırakılıyor bu yırtıcı kuş. Paramparça olan boğa ise görevliler tarafından mezbahaya götürülüyor, oradan da etleri yörenin yoksul halkına dağıtılıyor.

Peru'da "İntikam Bayramı" olarak biliniyor, tanınıyor Yawar Fiesta. Yörenin yerel idarecileri son yıllarda turistik amaçlarla yararlanmak istiyorlar bu bayramdan.

Tam 10 gün süren bayram sırasında günde en az iki düello gerçekleştiriliyor. Kartal ile boğa arasındaki bu karılı düello en az İspanya'daki boğa yarışları kadar ilgi topluyor, yöreye turist çekiyor. Cotabambas Belediye Başkanı'nın en büyük derdi turizmi daha da canlandıracak olan tesislerin köyde bulunmaması. Ulaşımın da son derece güçlükle sağlan-

dığını belirten Belediye Başkanı, "Bu aksaklıklar giderilirse bölgemize akın akın turist gelir " demekten alamıyor kendini.

Anlayacağınız bu "İntikam Bayramı" çok geçmeden yoksul İnka torunlarına bol bol döviz kazandıracak. Kazanılan paranın yine turizm yatırımlarında kullanılacağını belirten yetkililer önümüzdeki Yawar Fiesta için kolları günler önceden sıvamışlar. Önce tarladaki hasat kaldırılacak ardından da bayram yapılacak. Hem İspanyollar'dan intikam alınacak, hem de bol para kazanılacak. 10 gün sonra, bayram bittiğinde gelecek yılın kutlamaları için çalışmalara başlanacak.

● *Cotabambas'ta kartallar çok değerli. Özel avcılar tarafından yakalanıp, özel eğitimle düelloyu öğreniyorlar. Her kavganın sonunda da boğayı yenerek zafer kazanıyorlar.*

GÜNEY KUTBUNDA FACİA

XIX. yüzyılın sonunda dünya haritasında beyazla işaretlenmiş pek az yer vardı. İki kutbun çevresindeki buzlu bölgeler de bunlar arasındaydı. Yeni yüzyılın başında insanlar bu bilinmeyen ülkeleri keşfetmek cesaretini gösterdiler. 6 Nisan 1909'da bir Amerikan deniz subayı olan Robert Peary, yanında zenci bir uşak ve dört eskimoyla Kuzey Kutbu'na ulaştı. Güney Kutbu'na da hemen aynı dönemde iki araştırma gezisi birden düzenlendi; bu gezilerin başında Norveçli Amundsen ve İngiliz Kaptan Scott vardı. İki ekip kar tarlaları ve buz çölleri arasında âdeta yarışır gibi ilerlediler. Amundsen daha şanslıydı. 16 Aralık 1911'de yol arkadaşlarıyla birlikte kutba ulaştı ve İngilizler'in iyi donatılmış gemileriyle İngiltere'ye daha çabuk döneceklerini düşünerek, Scott'a Kral Haakon'a verilmek üzere küçük bir çadır ve bir not bıraktı.

Ama Scott ne gemisini, ne de İngiltere'yi bir daha göremeyecekti. 69 günlük bir yürüyüşten sonra, 18 Ocak 1912'de, gözüpek arkadaşlarıyla birlikte kutba ulaşıp da Amundsen'in çadırını bulunca, büyük bir düş kırıklığına uğradı. Umutsuzluğa düşen Scott'a dönüş yolu bitmeyecekmiş gibi geliyordu. Gerçekten de felâketler hep birbiri ardı sıra gelmeye başladı. En dayanıklı arkadaşı Petty O. Evans, Beardmore buzulunda meydana gelen bir kazada öldü; Oates, yarı donmuş bir halde kendini güç-belâ sürüklüyordu.

Elimizde bütün bunlarla ilgili, eşine kolay kolay rastlanmayacak bir belge var: Scott'un hayatının son anına kadar her şeyi büyük bir titizlikle not ettiği günlüğü. "Son"unun kesinlikle geldiğini anlayınca, arkadaşlarının akrabalarına, öğretmenine ve karısına birkaç mektupla "kamuoyuna" seslenen, uğradıkları felâketin nedenlerini açıklayan bir rapor yazmıştı.

Mektuplar, rapor ve günlük alıcılarına ulaştı: 12 Kasım 1912'de bir arama ekibi Wright Scott un çadırının altında ve kemerine bağlı bir çantada bütün kâğıtları bozulmamış olarak buldu.

Salı, 16 Ocak 1912

KAMP. 68. Yükseklik, 2.970 metre. O korkunç şey -başımıza gelebilecek en kötü şey- oldu!

Sabah iyi bir yürüyüşle 14 kilometre katettik. Öğleyin yaptığımız gözlemle seksen dokuz derece kırk iki dakika güney enleminde bulunduğumuzu tespit ettik. Öğleden sonra iyice neşeli olarak mola verdik; bir gün sonra hedefimize ulaşacağımızdan emindik.

İkinci yürüyüş molasından sonra Bowers'in keskin gözleri yol işaretine benzer bir şey keşfetti. Önce çok tedirgin olduysa da sonunda kendini bunun bir "Sastrugus" olduğuna inandırdı. Sessiz ve gergin bir şekilde yolumuza devam ettik. Hepimizi aynı düşünce, aynı kuşku kemiriyordu; yüreğim yerinden fırlayacak gibi çarpıyordu. Yarım saat geçti ve Bowers, önümüzde kara

Robert F. Scott

bir leke gördü! Bu, tabii bir kar yığını değildi; olamazdı... Olmadığını da hemen anladık.

Dosdoğru lekenin üstüne yürüdük. Ne görelim? Kayak sopasına takılmış siyah bir bayrak! Bayrağın hemen yakınında terkedilmiş bir kamp, kayak ve kar ayakkabısı izleri, açıkça görülebilen köpek izleri -dört köpek patisinin izi-... Her şey böylece açıklanıyordu!...

Norveçliler bizden önce gelmişlerdi; kutba ilk varan Amundsen'di!

Ne korkunç bir düş kırıklığı! Ama hiçbir şey beni zavallı, sadık yol arkadaşlarımın hali kadar üzmedi! Bu kadar zahmet, bu kadar fedakârlık, bu kadar sıkıntı neye yaradı? Hepsi hayalmiş.

değil! İşte şimdi hepsi bitti!

Yarın Kutba varmalıyız.Sonra da gücümüzü elverdiği en büyük hızla geri! Şimdi yokuş aşağı iniyoruz. Norveçliler'in hedefe ulaşmak için daha kolay bir yol buldukları kesin!

Çarşamba, 17 Ocak

KAMP. 69. Isı, yola çıktığımızda eksi otuz dereceydi; gece -29,5 derece.

Aylardan beri bu anın ne kadar başka şartlar altında gerçekleşeceğini ummuştuk! Oysa son derece kötü bir gün geçirdik. Bir kere o düş kırıklığı, sonra da eksi 30 derecede, 4-5 gücünde karşıdan esen bir rüzgâr... Yedi buçukta yola çıktık; bu korkunç gecede hiçbirimiz uyumamıştık. Bir süre Norveçliler'in ayak izlerinden gittik. İzlere bakılırsa, yalnız iki kişiydiler. 5 kilometrelik bir yol boyunca ancak iki küçük yol işaretine rastladık. Fakat sonra hava birden bozuldu; izler hem kar altında kalmaya başladı, hem de fazlasıyla batıya kaydı. Biz de kendi hesaplarımıza uyarak doğrudan doğruya Kutba doğru ilerlemeye karar verdik.

Perşembe sabahı, 18 Ocak

Bütün gözlemlerimizin hesabını yaptıktan sonra Kutup'tan daha aşağı yukarı 6 kilometre uzakta olduğumuzu anladık. 2 kilometre ileriye, 5,5 kilometre sağa gitmeliyiz. Hemen hemen tam bu yönde Bowers, bir yol işareti ya da çadır gördü.

İşte şimdi o çadıra ulaştık. Bizim kampımızdan 3,5 kilometre; yani Kutup'tan 2,75 kilometre uzaktı. Çadırda, buraya ulaşan beş Norveçlinin adları yazılı bir kâğıt var:

"Roald Amundsen - Olav Olavson Bjaaland - Hilmer Hanssen - Sverre H. Hasser - Oscar Wisting. - 16 Aralık 1911."

Yalnızca bir tek bambu kamışına dayanarak duran küçük sağlam, sevimli bir çadır. Amundsen bana bir not bırakmış, Kral Haakon'a bir mektup vermemi istiyor! Kâğıdı yanıma aldım. Bunun dışında çadırda içinde bir sürü ufak tefek eşya olan ren geyiği derisinden yapılma üç küçük çanta, eldivenler, birkaç çeşit çorap, ayrıca bir

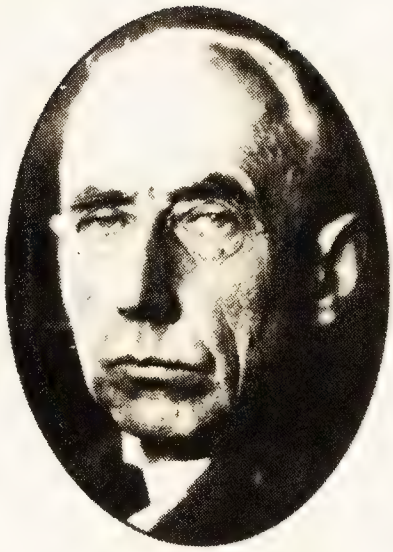

Roald Amundsen

sekstant, termometresi olmayan bir yükseklik ölçme aleti, bir sekstant daha ve İngiliz malı bir yükseklik ölçme aleti daha vardı.

Ben de arkadaşlarımla buraya geldiğimi bildiren bir kâğıt yazıp çadırda bıraktım. Bower fotoğraf çekiyor, Wilson da resim çizmekle uğraşıyor. İkinci kahvaltıdan beri pusulaya göre (yani kuzeye doğru) 11,5 km. güney-doğu yönünde yürüdük. Öğle gözleminden çıkan sonuca göre, kutuptan bir ya da birbuçuk kilometre uzaktayız. Bu yüzden bu kampa "Kutup Kampı" adını verdik.

Buraya bir yol işareti koyduk. Zavallı geç kalmış bayrağımız **"Union Jack"**i diktik ve fotoğraf çektik; her yer, müthiş soğuktu! Sonra bir kilometre kadar güneyde aşınmış bir kızak demiri gördük; karın içine dikilmişti. Ucunda renkli bir bez asılıydı. Bence, Norveçliler'in tespit edebildiği kadarıyla Kutup noktasını gösteriyordu. (Yükseklik 2900 m.) Direğe tutturulmuş bir kâğıtta kampın Kutup'tan 3,5 km. uzakta olduğu yazıyordu. Wilson kâğıdı aldı. Bizden önce buraya gelenlerin "doğru" noktada bulunup bulunmadıklarını iyice araştırdıkları şüphe götürmez; programlarını da sonuna kadar uygulamışlar. Sanırım ben de şöyle söyleyebilirim: Güney Kutbu, aşağı yukarı 2900 m. yükseklikte. 88. enlemde yüksekliğinin 3.200 m. olduğu düşünülürse, bu oldukça tuhaf. **"Union Jack"**i 1,25 km. kadar kuzeye taşıdık ve orada iyice kara gömdüğümüz bir direğin ucuna bağlayıp dalgalandırdık.

Norveçliler'in kutba 15 Aralık'ta geldikleri ve 17 Aralık'ta geri döndükleri anlaşılıyor. Yani benim Londra'da "ideal" diye nitelendirdiğim 22 Aralık tarihinden de önce...

Artık bize ihanet eden tutkumuza, hedefimize sırtımızı döndük. Önümüzde, zahmetli bir yolculukla aşılacak 1500 km. yol var!... 1500 km. durup dinlenmeden kızak çekilecek!..

Pazartesi, 11 Mart

Oates'in sonu yaklaştı. Kahvaltımızdan sonra bu işi görüştük; Oates cesur ve iyi bir insan, ne durumda olduğunu da biliyor ama, ciddi ciddi bizden akıl sordu. Ne kadar dayanabilirse o kadar bizimle yürümesini rica ettik. Başka ne söyleyebilirdik. Wilson'a acılarımızı sona erdirecek şeyleri hepimize dağıtmasını kesin olarak emrettim; "mecbur" kalınırsa ne yapılacağını herkes bilsin! İlaç kutusunu yağma etmemizi istemeyen Wilson'a, istediğimi yerine getirmekten başka yapacak şey kalmadı. Şimdi hepimizin otuz afyon hapı var; Wilson'a da bir tüp morfin kaldı. Oyunumuz acıklı bitiyor. Bu sabah kalktığımızda gökyüzü büsbütün kapalıydı. Hiçbir şey görmüyorduk; bu yüzden yolu kaybettik. Herhalde bir süre zik zak çizerek gittik. Sabah aldığımız bütün yol 5,5 km.'ydi... Baştan aşağı güçlüklerle dolu bir yürüyüş! Başka bir şey beklemiyordum zaten. Artık 11 km.'den fazla gidemiyoruz. Yedi günlük yiyeceğimiz var ve "ikmal" kampından aşağı yukarı 102 km. uzaktayız...

Salı, 12 Mart

Dün 11 km, katettik; bu sabah da 4 saat 20 dakikada 7,5 km. yürüdük. Bugün öğleden sonra 5,5 km. daha gidebileceğimizi umuyoruz. 13x6=78. Depodan 78 km. uzakta olmalıyız ama, depoya ulaşabileceğimiz şüpheli.

Perşembe, 14 Mart

Her şey ters gidiyor! Dün uyandığımızda sert bir kuzey rüzgârı esiyordu; ısı -38 dere-

ceydi. Bu rüzgâra karşı yürüyemediğimizde 14.00'e kadar kampta kaldık, sonra da ancak 9,5 km. yürüyebildik. Ama kuzey rüzgârı tam kesilmediğinden, soğuktan çok çektik.

Cumartesi, 16 ya da Pazar, 17 Mart

Tarihten pek emin değilim, ama ikincisi doğru sanıyorum. Trajedi bütün hızıyla sürüyor. Zavallı Oates, önceki gün öğleyin artık devam edemeyeceğini söyledi; kendisini uyku tulumunda bırakıp gitmemizi teklif etti. Tabii böyle bir sey söz konusu olamazdı; öğleden sonra bizimle yürümeye kandırdık onu! Oates için çok zahmetli bir şey olsa gerek! Yine de düşe kalka yürüdü. Birkaç kilometre sürükledik. Gece daha da fenalaştı. Sonunun yaklaştığını görüyorduk.

Eğer günlüğüm bulunursa, bu yazacaklarımın bilinmesini isterim: Oates son dakikalarında annesini düşünüyordu; bundan önce de ölüme bu kadar cesaretle gittiği için birliğinin kendisiyle "iftihar" edeceğini söyledi. Hepimiz cesaretinin tanığıyız. Haftalarca tanımlanamaz derecede acılar çekti; hiç şikayet etmedi, son dakikaya kadar umudunu kaybetmedi; kaybetmek de istemedi. Cesur bir insandı; gece bir daha uyanmamak umuduyla uyudu, ama dün sabah uyandı! Dışarda fırtına etrafı kasıp kavuruyordu. "Biraz dışarı çıkmak istiyorum." dedi. "Belki biraz gecikirim."

Sonra fırtınada kayboldu; kendisini bir daha görmedik.

Burada hasta arkadaşlarımızı son anlarına kadar bırakmadığımızı ve elimizden gelen her şeyi yaptığımızı belirtmek isterim. Ancak, Edgar Ewans ölüm halinde bilinçsiz yatarken artık yiyecek bir şeyimiz de kalmamıştı. Hepimizin selameti için Ewans'ı bırakmamız gerekti. Ama kader bu zor anda imdadımıza yetişti ve onu alıp götürdü. Ewans tabii bir ölümle öldü.

Pazar, 17 Mart 1912

Ancak öğlende yazabiliyorum. Soğuk müthiş: -40 derece.

Arkadaşlarım çok neşeli ama, ciddi olarak donma tehlikesiyle karşı karşıyayız. Her ne kadar sürekli olarak "kurtuluşumuzdan" söz ediyorsak da, bana kalırsa, hiçbirimiz gerçekte kurtulacağımıza inanmıyoruz.

Artık yürürken de, başka zamanlarda hep çok üşüyoruz; yalnız yemek yerken biraz ısınıyoruz. Dün kasırga yüzünden yine yatmak zorunda kaldık; bugün de çok yavaş ilerleyebiliyoruz. 14. midilli kampındayız; ikmal deposuyla aramızda iki posta seferi kadar yol kaldı.

Pazartesi, 18 Mart

Bugün, ikinci öğünümüzü yerken depodan 39 km. uzaktayız. Felâket devam ediyor. Dün rüzgâr karşıdan esiyordu: 4 gücünde esen kuzeybatı rüzgârı... Kar da yüzümüze çarpıyordu. Bu yüzden yürüyüşe ara vermek zorunda kaldık:

Sağ ayağım dondu; hemen hemen bütün parmaklarım. Daha iki gün önce en sağlam ayaklara sahip olmakla öğünüyordum. Yavaş yavaş hepimiz çözülüyoruz.

Salı, 19 Mart

İkinci "kahvaltı". Dün akşam çadır kurmak çok zor oldu, akşam yemeğimizi, yiyinceye kadar donduk; yemekte peksimet, soğuk pastırma ve ispirto üstünde kaynattığımız yarım fincan kakao vardı. Sonra umulmadık bir şekilde ısındık ve hepimiz iyi uyuduk. Bugün yine sürüklene sürüklene yürümeye başladık. Kızak çok ağırdı. Depodan 29 km. uzaktayız; oraya ancak üç günde ulaşabiliriz.

Perşembe, 21 Mart

Kamp D. 60

Dün, korkunç fırtına yüzünden beklemek zorunda kaldık. Bugün yine bütün umutlar kayboldu.. Wilson ve Bowers depoya gidip yakacak getirmek istiyorlar.

Cuma, 22 ve Cumartesi, 23 Mart

Fırtına hâlâ devam ediyor. Wilson ve Bowers çıkmaya cesaret edemediler. Yarın son umut... Yakıt kalmadı ve ancak bir ya da iki günlük yiyecek var; sonumuz yakın. Tabii bir ölümle ölmeye karar verdik. Eşyalarımızla ya da onları burada bırakıp depoya yürümek istiyoruz. Sanırım yolda ölürüz.

Cuma, 29 Mart

Ayın 21'nden beri batıdan ve güneybatıdan esen fırtına devam ediyor Ayın 20'sinde herkese iki fincan çay yapacak kadar yakıtımız ve iki günlük kuru yiyeceğimiz vardı. Pek de uzakta olmayan depoya doğru yürümeye her an hazırdık ama, çadır kapısının dışında tipiden göz gözü görmüyor. Durumun herhangi bir şekilde düzelebileceğini ummuyorum.

Ama sonuna kadar dayanacağız. Zaten gücümüz gittikçe azalıyor. Ölüm, fazla uzak olmasa gerek. Çok acı ama, daha fazla yazabileceğimi sanmıyorum.

R. Scott

(Son not)

Tanrı aşkına, geride bıraktığımız insanları ihmal etmeyin.

ZIPZIP

BIKTIM BU TEMBEL-DEN!

GÜN BOYU UYUMAKTAN YORULMUYOR MUSUN? BİR AKŞAM UYANMAYI UNUTACAKSIN. VE BEN, ERTESİ GÜN KENDİMİ ÖKSÜZ BULACAĞIM!
KALK AYAĞA DA BİR ŞEYLER YAP!

ÖRNEĞİN, SANATLA UĞRAŞABİLİRSİN. BÖYLECE DİKKATİN DAĞILMAZ. HAYDİ GEL, YAĞLI BOYA YAP!
AMA, YAĞ ŞİŞMANLATMAZ MI?
BOF

GEL BAK, BU NATÜRMORT'LU ÇALIŞ. GÖRDÜKLERİNİN RESMİNİ YAP. ELLERİN, AKLIN, GÖZÜN İŞLESİN BİRAZ... SANAT RUHU YÜCELTİR.

İYİ!..
BAKALIM...
NEREDEN BAŞLASAM ACABA?

İKİ SAATTİR ÇALIŞIYOR. GİDİP BİR GÖZ ATAYIM.. NELER YAPTI ACABA?
MERAK ETTİM...

Z
GARK!

EDEBİYATIMIZI YARATANLAR

AYDIN HATİPOĞLU

REŞAT NURİ GÜNTEKİN

CUMHURİYET'in ilanından hemen sonra Türkiye bir yandan büyük bir kalkınma seferberliğini başlatmış, bir yandan da büyük bir eğitim seferberliğine girişmişti.

Atatürk'ün harf devrimi, dil devrimi atılımları, öğretimin birleştirilmesi yasasıyla bütünleşerek "müsbet ilim" ışığında Batı'ya ciddi bir yöneliş başlatılmıştı. Yazı yaşamına başlayışı Cumhuriyet'in ilk yıllarına rastlayan Reşat Nuri Güntekin, bu eğitim seferberliği içinde görev alan ilk Cumhuriyet kuşağı öğretmenlerindendi. Vefa, Kabataş, Galatasaray, İstanbul Erkek Lisesi, Çamlıca ve Erenköy Kız Liseleri onun inançla, coşkuyla, içtenlikle adanmış bir öğretmen olarak görev yaptığı okullardır. Onun romancılığı bile öğretmenliğinin bir devamı, bir uzantısı gibidir.

Yakından tanımak fırsatı bulduğu ülke ve insanımızı biraz gerçekçi, biraz da romantik bir anlatımla romanlarına konu edinmiştir. Öğretmenliğin kutsal ve saygın bir meslek olarak toplumda değer kazanmasında, birçok gencin öğretmenlik mesleğini seçmesinde onun romanlarındaki coşkulu anlatım etkili olmuştur.

Sade ve doğal dili, yalın anlatımı, duygulu ve coşkulu konuları onun romanının ortak özelliğidir. Yurtta geniş bir okuyucu kitlesinin ilgisini sağlayan romanları, yabancı dillere de çevrilmiş ve oralarda da çok büyük kitlelere ulaşabilmiştir. Örneğin Sovyetler Birliği'nde Çalıkuşu romanı en çok satılan yabancı romanlar arasında başta sayılmaktadır.

Romandan başka tiyatro yapıtları da veren Reşat Nuri'nin bazı romanları başka yazarlar tarafından sahneye uyarlanmış ve oynanmıştır. Ayrıca birçok yapıtı sinemamızda işlenmiş ve televizyon dizisi olarak filme alınmıştır.

Aramızdan ayrılışının üzerinden otuz yılı aşkın bir zaman geçtiği halde yapıtlarının güncelliğini korumasında sade ve yapmacıksız dili kadar, Türk insanının sorunlarına gerçekçi ve içtenlikli yaklaşımı da kuşkusuz etkili olmuştur. Yapıtlarının yurt dışından da aynı ilgiyi görmesiyse yazarın yerel konuları işlerken evrensel insanı da aynı duyarlıkla yakalamış olduğunu gösterir.

Edebiyatın yanı sıra yaşamı boyunca eğitimcilikten kopmayan Reşat Nuri, Milli Eğitim Bakanlığı Başmüfettişliği, Paris Kültür Ataşeliği, UNESCO Türkiye Temsilciliği görevlerinde bulunmuş, bir ara da milletvekilliği yapmıştır.

1956 yılında 67 yaşındayken yakalandığı hastalığını tedavi ettirmek için gittiği Londra'da ölünce, yurda getirilerek İstanbul'da Karacaahmet'te toprağa verilmiştir.

YAĞMUR

Yağ hay mübarek
Şarıl şarıl,
Yıka taşları toprakları
Tarlalar yeşerinceye dek.

Artık geçti hüzün taşımanın modası
Getir bize yeşillik neşe getir.
Sendedir bütün nafakamız
Bil ki bütün ümidimiz sendedir.

Yıka taşları toprakları
Şarıl şarıl,
Tarlalar buğday bekler senden çocuklar ekmek
Dünyanın da yüzü yıkanmak gerek,
Yağ hay mübarek.

Cahit KÜLEBİ

ŞİMŞEK SANTRFOR

Arjantin Planı

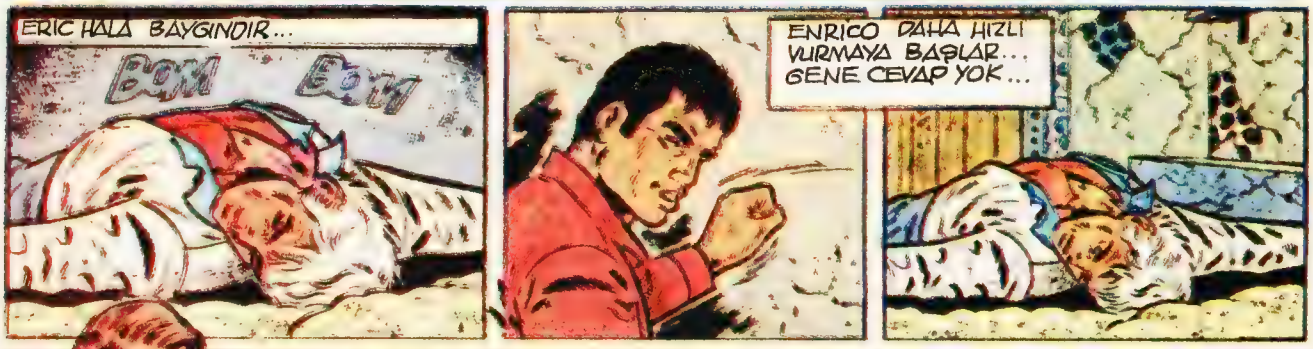

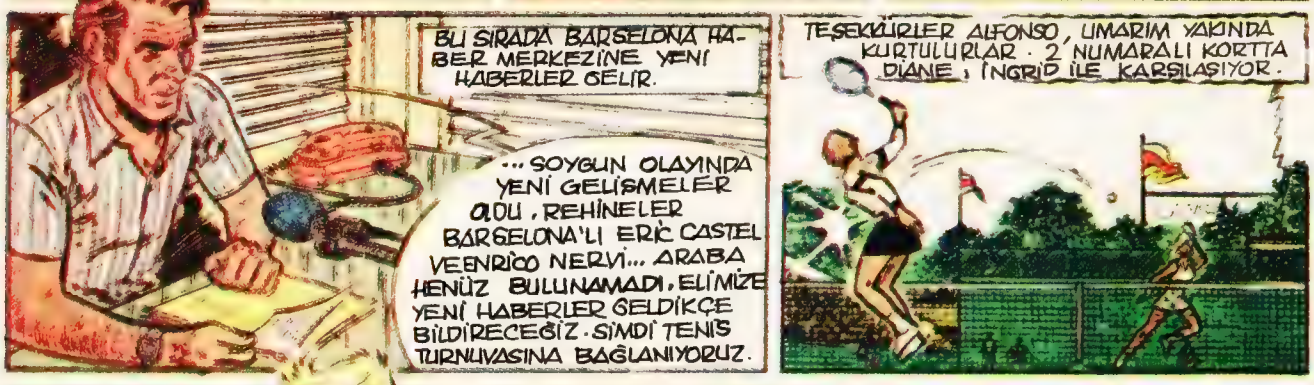

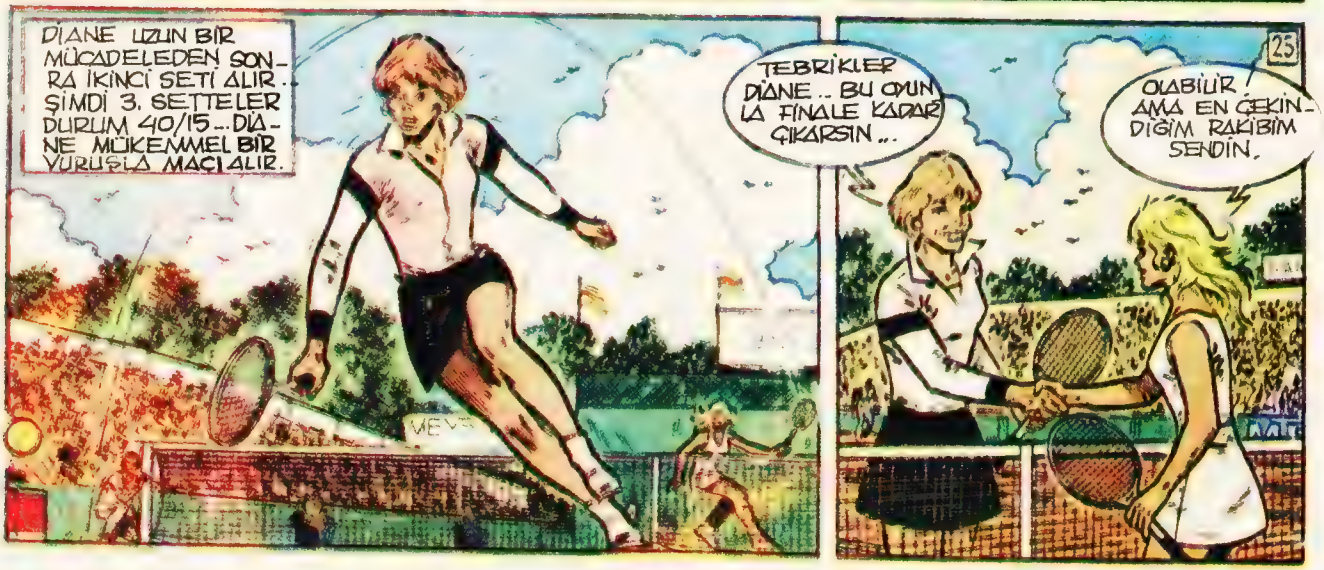

BRAVO DIANE! ÇOK İYİYDİN!
TEŞEKKÜRLER.
ŞEY... SANA KÖTÜ HABERLERİM VAR!
DUR... ÖNCE SUSUZLUĞUMU GİDEREYİM.
ERİC KAÇIRILDI!
BARÇA ANTRENMANI DURMUŞ, HERKES BU KONUYU KONUŞMAYA BAŞLAMIŞTI...
BELKİ DE ONLARI KAÇIRMAK ASIL AMAÇLARIYDI...
OLAMAZ!.. HİÇ KİMSE O SAATTE BANKAYA GİDECEKLERİNİ BİLMİYORDU Kİ...
BEN DÜŞÜNÜYORDUM Kİ...
HAYAL KURMAYI BIRAKIN... ŞİMDİ ÇALIŞMAYA! SALI GÜNÜ ÖNEMLİ MAÇIMIZ VAR... LUİS ERİC'İN YERİNE VE JORGE ENRİCO'NUN YERİNE...
TOSSA'DA...
TİO BUNU TAMİR EDEBİLİR.
TİO'YA GİTTİKLERİNDE KÖTÜ HABERİ ÖĞRENİRLER, HEPSİ ŞAŞKINDIR.
EVET... ENRİCO NEVİ VE ERİC...
AMA HİÇ BERABER DOLAŞMAZLARDI Kİ...!
BEN HER ZAMAN NERVİ'NİN DERT AÇACAĞINI SÖYLÜYORDUM.
BÖYLE KONUŞMA PABLİTO!
YENİ BİR PARÇA BULMALIYIZ..
BU SIRADA POLİS ARAMALARINA DEVAM ETMEKTEDİR...
ENRİCO HÜCRESİNDE DUVARI KARIŞ KARIŞ İNCELEMEKTEDİR...
26

...TAVANA BAKAR... BİR BORU KALASLARDAN BİRİNE TAKILMIŞTIR... AKLINA BİR FİKİR GELİR...
...VE DUVARA GENE SERTÇE VURMAYA BAŞLAR, ÇEVAP YOKTUR...
BOMBOM
ERİÇ KENDİNE GELMEYE BAŞLAMIŞTIR. AMA SESİ DUYMAZ.
BU SIRADA YUKARI KATTA...
SEN ÇOK İYİ BİR GARSON OLURDUN.
BENİMLE DALGA GEÇME CAMPEON!. CHICO GELİYOR MUSUN?
TAMAM!
KUMANDAN NE ZAMAN BİZİMLE İRTİBAT KURACAK?
DENİZİN YÜKSELMESİNİ BEKLİYOR, BİLİYORSUN
KORİDORDAKİ AYAK SESLERİNİ DUYAN ENRİCO İŞİ BIRAKIR
HEY!.. BU UYANMIŞ BİLE!..
OTEL SERVİSİ GELDİ! YARIN SABAH TA KAHVALTI GETİRECEĞİZ...
ENRİCO'NUN HÜCRESİNDE..
SELAM SUSKUN. KALİVE, EKMEK VE MEYVA?
ARKADAŞINDAN HABER İSTER MİSİN?
EVET!
AYILDI!... BİLİNCİ YERİNDE DEĞİL, AMA AYILDI.. TAMAM MI?
EVET...
23

KAPI KAPANIR KAPANMAZ ENRICO EKMEĞI YEMEĞE BAŞLAR... BIR YANDAN DA BARÇA TARAFTARLARININ MAÇLARDA TUTTUĞU TEZAHÜRAT RİTMİYLE DUVARA VURMAYA BAŞLAR...
BOM BOM
BOM BOM BOM
...DUVARIN DİĞER TARAFINDA ERİC NİHAYET SESLERİ DUYAR...
BU... ENRİCO!..
BOM BOM
KALKAR... SIRTINI DUVARA DAYAYARAK O DA DUVARA VURUR...
BOM
BOM BOM
SESİ DUYAN ENRİCO YERDEN KALKAR VE CEKETİNİ ÇIKARIR...
...ZIPLAYARAK BORUYU TUTAR..
KLAK
...VE SIKICA ASILARAK, YERİNDEN ÇIKARIR...
SHAK
DEMİR BORUYU SIKICA TUTARAK... KENDİSİNİ ERİC'TEN AYIRAN DUVARA VURUR...
TAK
TAK
KRRRK
KRRRK
!
?
28

Sürecek

BİLİM VE TEKNİK

ARTIK KÖPRÜLERDE UZUN KUYRUKLAR OLUŞMAYACAK

AVRUPA'da, önümüzdeki yıllarda, paralı yollarda ve köprü girişlerindeki gişelerde, işlerinden ya da hafta sonu tatillerinden dönenlerin oluşturduğu uzun kuyruklar kalmayacak. Bu soruna çözüm getirme düşüncesi hiç de yeni değil. Bugüne kadar çok çeşitli projeler gündeme gelmiş. Bunların en sonuncusunu ve en akla yatkınını tanıtacağız sizlere.

Fransa Kuzeybatı Otoyolları Şirketi SANEF'in sunduğu yeni sistemin en büyük avantajı, çabuk işlerliği. Sistem, sürücünün taşıyacağı, içine elektronik düzenek yerleştirilmiş bir kart ve gişedeki okuyucu antenden oluşuyor. Her kart sahibine ait bir numara ve özel bilgileri taşıyor. Kartın içindeki elektronik düzenek, incecik tellerden yapılmış. Bunun gibi, gişedeki okuyucu anten de, 50x100 santimetre boyutlarında bir çerçeve üzerine sıkı sıkıya sarılmış iletken tellerden oluşuyor. Kartın yüzeyi, en fazla 70 santimetre uzaklıktaki antenin önünden paralel olarak geçirildiğinde, bir enerji akımı doğuyor. Bu enerji akımı, antenle kart arasındaki bilgi alışverişini gerçekleştiriyor.

Daha önce de belirttiğimiz gibi, sistemin en iyi yanı pratik olması. Belli sayıda giriş çıkış ücretini peşin ödeyerek kartı alan sürücü, abone sayılıyor. Karta sahip olan sürücü, gişedeki işini göz açıp kapayıncaya kadar tamamlayıveriyor. Kartını pencereden uzatıp antenin önünden geçirmesi ile bariyerin otomatik olarak kalkıp yol vermesi arasında geçen süre yalnızca saniyenin onda biri kadar. Bu sırada sürücünün arabayı durdurmasına bile gerek kalmıyor. Ama, hızının saatte 20 kilometreyi aşmaması gerek.

Artık köprü girişleri ve paralı yollar trafik sıkışıklığı yaratmayacak. Çünkü, içinden incecik teller geçen bir elektronik kart sayesinde bu tür geçişler hızla yapılabilecek.

ŞİMDİ KARADA SÖRF

AİR-Bike adı verilen bu araç, karada kullanılan bir rüzgâr sörfü. 4,20x1,80 boyutlarındaki yelken, yanlarında dengeyi sağlayan büyük tekerlekleri bulunan taban kısmına bağlı. Sörfün, hem büyükler, hem de çocuklar için değişik modelleri bulunuyor. Yalnız 10 yaşından küçük çocuklar tarafından kullanılamıyor. Fiyatı ise bir hayli yüksek. Modeline göre 1 milyon 300 bin ile 2 milyon arasında değişiyor.

YUNUS VE DENİZASLANLARININ ŞOV'U

SEVİMLİ papağanlardan ayrıldıktan sonra bu kez, program gereğince Papağan Sirki'nin yanındaki anfiteatr biçimindeki havuzlu gösteri yerine sıra gelmişti. Ortada, masmavi suyla kaplı bir yapma havuz ve havuzun iki karşısında seyirci yerleri vardı.

Birden gözüm, sualtında yüzen karaltılara takıldı. Aaa!... Bunlar Yunus balıkları... Demek ki onların gösterilerini seyredeceğiz. Program broşüründe (*Yunus ve Denizaltıları'nın Şov'u*) diye yazıyor ama hani nerede denizaslanları? Dur acele etme Mümtaz Amca!... Her şeyin bir sırası var... Biraz sabret...

Birden müzik başlıyor... Demin, papağanları yöneten aynı sunucu kız sahnede... Bu kez boynunda acayip bir şey asılı... İyice dikkat edince bunun bir düdük olduğunu anlıyorum... Ama hani, hepimizin bildiği, hakemlerin kullandığı düdüklerden değil bu... Yunuslar sunucuyu görünce ona doğru hücum ediyorlar. Demek ki ona alışıklar... Hooop tekrar su altına indiler yıldırım gibi. Dikkat ediyorum, ne zaman yönetici abla düdüğü ağzına alsa... İyi ama çalmıyor ki... Çalıyor... Çalıyor canım... Çalıyor da biz duymuyoruz... Yunusça çalıyor... Yunus olsak bizim de kulaklarımıza gelecek bu düdük sesi mutlaka... Bu düdük, bu su altında dolaşan yunuslara ulaşan bir ses çıkarıyor, onlar da bunu hemen duyabiliyorlar...

Üç yunus birden su altından roket gibi fırlayarak atlıyorlar. Bir daha dalıyorlar... Hooopp bir daha atlıyorlar... Sonra da, evet sonra da...

Sonra da... Yönetici ablanın bulunduğu yere gelip kovadan atılan balıkla ödüllendiriliyorlar. Hey yarabbim, diyorum, şu dünyada, insanlar da, hayvanlar da ödüllendirildikleri zaman ne kadar gayrete geliyorlar, nasıl çaba harcıyorlar? Demek ki, bu bir dünya yasası: Ödüllendirilirsen aşka geliyorsun, şevke geliyorsun, gayrete geliyorsun... Yunusçuklar da öyle... Birkaç balık uğruna o kadar candan dalışlar yapıyorlar, o kadar yürekten yükseklere fırlıyorlar ki, anlatamam...

Yönetici abla yunuslarla konuşuyor... Onlar, acayip sesler, bir tuhaf sesler çıkarıyorlar... Yönetici abla onları gaga gibi duran burunlarından öpünce o kadar seviniyorlar ki, zıplıyorlar, zıplıyorlar... Ödülleri hep balık... Her başarılı hareketten sonra bunu hak ediyorlar. Zaten onlar da balığı hak etmek için istenileni yapmıyorlar mı? Başarı tamamsa, gelsin balık...

Yunusların gösterisi sona erince, yönetici abla, havuza açılan kanala doğru gidiyor... Kanal açılınca bir de ne görelim, birbirinden canlı 3 denizaslanı kanaldan, beton zemine çıkıyorlar, ıkına sıkına... Öyle bir ıkına, sıkına çıkıyorlar ki şaşar kalırsınız. Çıkınca da şovdaki yerlerini alıyorlar... Onların gösteri yerleri zeminden biraz yüksekçe bir yer... Adeta onlara özgü bir sahne... Çıktılar ve orada verilecek buyruğu beklediler.

Yönetici ve aynı zamanda sunucu olan bu güzel abla bizim denizaslanlarına neler yaptırmıyor ki? Önce burunlarında top tuttular... Sonra ablanın uzaktan attığı çemberleri burunlarına, boyunlarına ustalıkla geçirdiler...

Denizaslanları, her numaradan sonra birbirlerini o kadar güzel alkışlıyorlar ki... Birbirinin başarısı, tümünün başarısı el-

bet... İki ön ayaklarını birbirlerine vurarak şak şak, diye o kadar güzel alkış sesi çıkarıyorlar ki, bizler bile böylesini yapamayız herhalde...

Şarkı söylemeyi siz gelin de denizaslanlarında görün... O kadar kötü sesleri var ki, uzaklara ta Fiji adasına kaçmak geçer içinizden... O kadar bed... Ama onlar ses kraliçesi değiller ki değil mi ya? Bir denizaslanı da bu kadar şarkı söyleyebilir elbet... Şayet şarkı söylemekse bu böğürme... Gelsin en tazesinden hâlâ bir Pasifik balığı, ödül...

Bulundukları kürsüden yere inerek yaptıkları numaraların en güzellerinden biri de yönetici ablayla öpüşme sahnesi... Denizaslanı da olsa insan bu acayip öpüşme sahnesini yadırgıyor adeta... Önce ablanın hoşgörüsüne hayran olmamak elde değil, diye düşünüyorum... Hayvanların o bıyıklarına nasıl tahammül edebiliyor ki? Herhalde görev ve para aşkı...

Yunuslarla denizaslanlarının şovlarını seyredip çıkarken, insanoğlunun gücünü bir kez daha onaylamamak mümkün değil. Aslanlara, kaplanlara, fillere, maymunlara, atlara, ayılara her tür hayvana istediğini yaptırarak, en mükemmel yaratık olduğunu kanıtlayan insanoğlu, şu zavallı yunuslarla denizaslanlarından ne ister bilmem ki?...

Dostum Emu (Devekuşu)

Bu güzel şovdan çıktıktan sonra tüm hayvanları gezdim. Jaguarlar, kaplanlar, leoparlar, Bengal kaplanları, ayılar, devekuşları, kangurular, zebralar ve daha adları sayılırsa buraya sığmayacak kadar çeşitli hayvanın sergilendiği *Warragamba*'daki bu hayvanat bahçesinde ilgimi çeken bir tek hayvan oldu. O da Emu... Yani devekuşunun Avustralya'ya özgü bir türü. İnsandan kaçmıyor... Gagalaması bir yana bırakılırsa tehlikesi de yok gibi... Hani ısırmak, parçalamak gibi. Yanıma kadar geldi... Beraberce bir fotoğraf çektirmeyi önerdim, reddetmedi... Kendi halinde bir yaratıktı, ondan çok hoşlandım. Siz *Milliyet Çocuk Dergisi*, okurları da görseydiniz bayılırdınız herhalde dostum Emu'ya...

Dostum Emu'dan dergimiz okurlarına kucak kucak Avustralya selamı...

Helikopter-tren, teleskop

Bize verilen Safari'nin gösteri programının 18. No.lu alanından kalkan helikopter ve tüm bahçeyi fırdolayı dolaşan (*Railway-Safari Express*)'den söz etmeden yazımı bitirmek istemiyorum. Bir de teleskop kulesi var ki, o da anlatılmaya değer...

Helikopter, Safari alanının üzerinde alçaktan denilebilecek bir biçimde uçuyor... Her şeyi bir de gökyüzünden seyretmek ne güzel... İşte Lion Safari'nin gezdiğimiz ve izlediğimiz yolları... İşte yunus ve denizaslanlarının şovunun sergilendiği tiyatro anfisi... İşte şurası Papağan Parkı değil mi? Evet ta kendisi...

Zıp zıp zıplayan kangurular, sakin develer, durgun zebralar, kasırgadan önceki sessizlik içinde kuşkulu kuşkulu bakan aslanlar, homurdanmaktan üstün bir zevk alan ayılar, sinsi sinsi dolaşan kaplanlar hep kuşbakışı... Büyük bir düzen içinde Safari alanına serpiştirilmiş... Yeşillik bol... Yapma göletler havadan pis birer durgun su birikintisi... Koyunlar, keçiler, emular, restoran, kafe, şop, hepsi kuşbakışı...

Helikopterden inerek Safari Express'e biniyoruz. Saatlerce gezerek bitiremediğimiz bu güzel hayvanlar bahçesini bir de minyatür trenle dolaşarak Safari'mizin sonuna geliyoruz.

Gözüm bir kuleye takılıyor... Bu kadar yorgunluktan sonra bir de kuleye mi çıkacağız? Çıkarım, diyorum. Gökyüzüne de olsa merdiven dayar, çıkarım... Çıkarım, çünkü *Milliyet Çocuk Dergisi* okurlarına yeni bir haber ulaştırmak olasılığı varsa hele...

Kulenin tepesindeki teleskoba madeni bir para atınca işliyor. Bahçeyi ve bahçedekileri bir de yakına getirerek dolaşıyoruz. İşte Papağan Sirki... İşte Safari alanı... Bizim dost Emu bile orada... Emu'yu büyütüyorum ve:

— Hoşçakal dostum, diyorum... İyi anlaşmıştık. Ama vaktimiz bu kadar... Belki de o:

— *Milliyet Çocuk Dergisi* okurlarına benden de selamlar yaz, diyordur.

Diyordur, diyordur... Eminim...

Öyle bir zamanda yaşıyoruz ki...

Der mi, der...

RED KİT

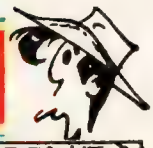

BİRKAÇ GÜN GEÇMİŞTİ. RED KİT HER AN TETİKTE BEKLİYORDU...

NE O YABANCI? ŞU SENİN DOXEY'İ DAHA BULAMADIN MI?
HAYIR AMA BURALARDA OLDUĞUNA EMİNİM. BEN BİR İŞE BAŞLADIM MI SONUNU GETİR MEDEN BIRAKMAM

BU NE GÜRÜLTÜ! DIŞARIDA NELER OLUYOR ACABA?

BU SİHİRLİ HAPLAR BİLİMİN SON HARİKASI... AYAĞINIZA GELEN FIRSATTAN YARARLANIN!
BİR ŞARLATAN DAHA, BU SENİN DOKTOR MORASI DA BU!
OKSİD HAPLARI
DOKTOR OKSİD'İN HAPLARI DENEYİN

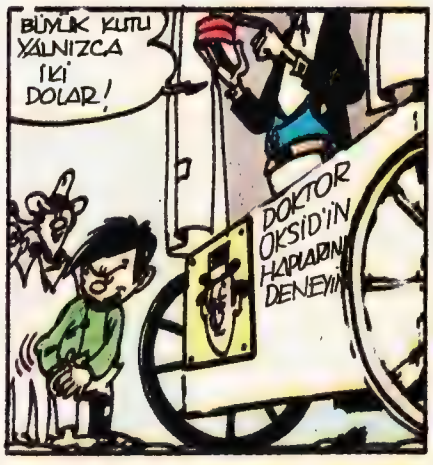
BÜYÜK KUTU YALNIZCA İKİ DOLAR!
DOKTOR OKSİD'İN HAPLARINI DENEYİN

DOKTO
OKSİD'İN
HAPLARIN
DENEYİ

SŞŞTT! N'APIYORSUN SEN ORADA?

VAY CANINA!! BU DOKTOR DOXEY'İN TA KENDİSİ... ADINI DEĞİŞTİRİP, SAKALINI TRAŞ ETTİRMİŞ! NASIL DA TANIYAMADIM!

SELAM DOXEY! ELLER YUKARI! SAKIN KIPIRDAMA! YOKSA SANA ÖYLE BİR HAP YUTTURURUM KI, ASLA KENDİNE GELEMEZSİN!

SEN BAŞKASININ İŞİNE BURNUNU SOKMA KOVBOY!
DOKTOR OKSİD'İN HAPLARI DENEY

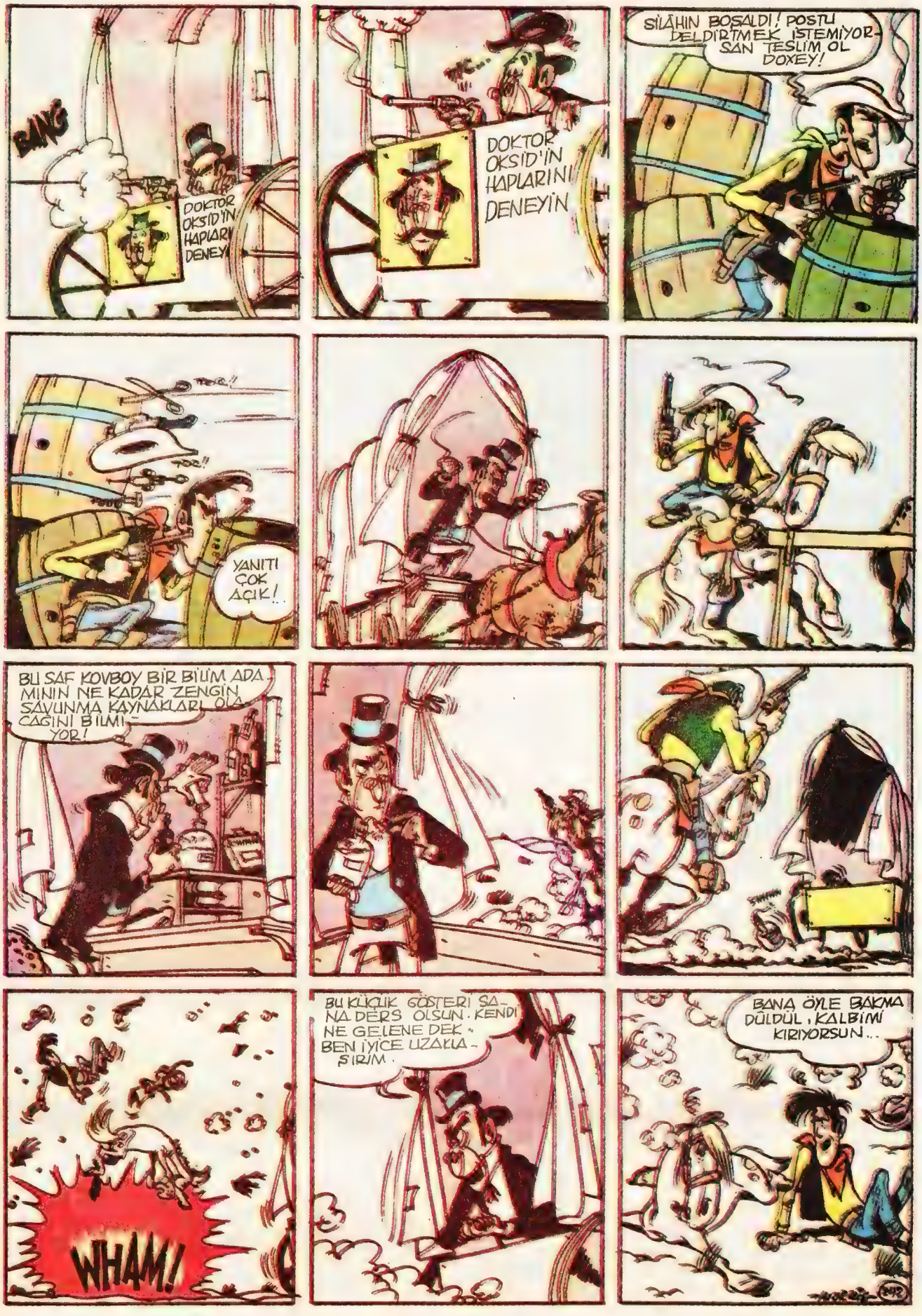
BANG
DOKTOR OKSİD'İN HAPLARI DENEY
DOKTOR OKSİD'İN HAPLARINI DENEYİN
SİLÂHIN BOŞALDI! POSTU DELDİRTMEK İSTEMİYORSAN TESLİM OL DOXEY!
YANITI ÇOK AÇIK!..
BU SAF KOVBOY BİR BİLİM ADAMININ NE KADAR ZENGİN SAVUNMA KAYNAKLARI OLACAĞINI BİLMİYOR!
WHAM!
BU KÜÇÜK GÖSTERİ SANA DERS OLSUN. KENDİNE GELENE DEK BEN İYİCE UZAKLAŞIRIM.
BANA ÖYLE BAKMA DÜLDÜL, KALBİMİ KIRIYORSUN...

DOKTOR DOXEY BİNBİR ÇEŞİT SAHTEKÂRLIKLA İNSANLARI KANDIRARAK YOLUNU SÜRDÜRÜYORDU...

UYAN BAKALIM, ŞAPŞAL AT! KIŞ UYKUSUNA MI YATTIN YOKSA?

HAYRET! BUZ GİBİ SUYA BANA MISIN DEMEDİ...

ŞİMDİ ANLADIIM... DÜNKÜ DENEYLERİMDEN ARTA KALANLARIN TADINA BAKMIŞ BİZİM ŞAPŞAL. İYİ Kİ HENÜZ NALLARI DİKMEMİŞ..!

AMA BU BANA ÇOK PARLAK BİR FİKİR VERDİ. UZUN ZAMANDIR UCUZA MALOLACAK BİR UYKU İLACI ARIYORDUM.

BU KARIŞIM SAYESİNDE, ÖNÜMÜZE ÇIKAN İLK KASABADA BOL PARA KAZANABİLİRİM.

UYKUSUZLUĞA KARŞI "X" İLE SAVAŞIN, SAĞLIĞINIZA KAVUŞUN

ŞİMDİ ŞU TEMBELİ UYANDIRMAK İÇİN BİRİKİ YUDUM VİSKİ GEREK!

ONU DA BU UYANDIRMAZSA, ÖLDÜ DEMEKTİR.

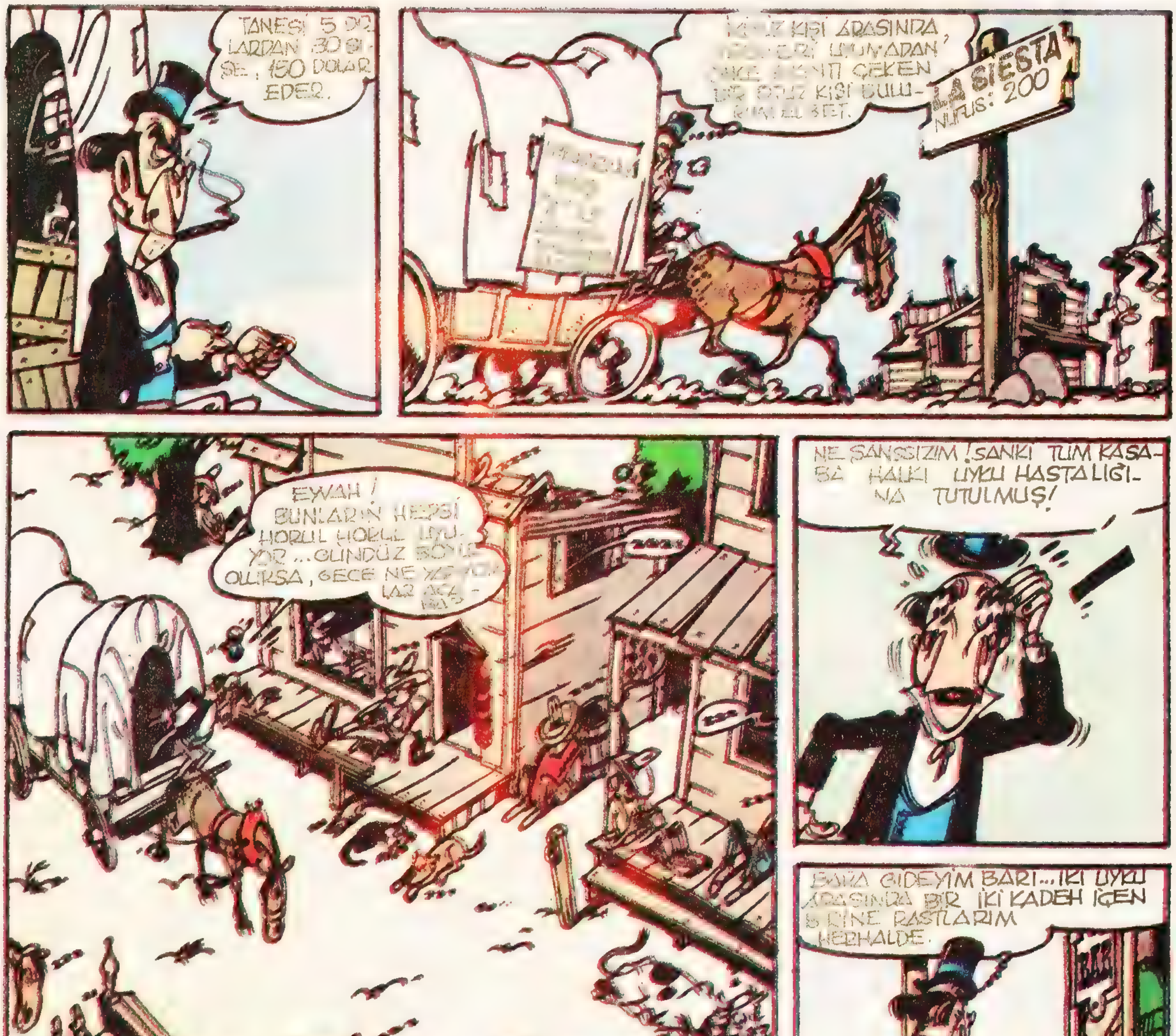
TANESİ 5 DOLARDAN 30 ŞİŞE, 150 DOLAR EDER.
KİŞİ ARASINDA, UYUMADAN ÇEKEN KİŞİ BULU-
LA SIESTA NÜFUS: 200
EYVAH! BUNLARIN HEPSİ HORUL HORUL UYU-YOR... GÜNDÜZ BÖYLE OLURSA, GECE NE
LAR
NE ŞANSSIZIM! SANKİ TÜM KASABA HALKI UYKU HASTALIĞINA TUTULMUŞ!
BARA GİDEYİM BARİ... İKİ UYKU ARASINDA BİR İKİ KADEH İÇEN BİRİNE RASTLARIM HERHALDE.
OLAMAZ! BURASI BARDAN ÇOK YATAKHANEYE BENZİYOR! HEPSİNİN İŞİ GEÇMİŞ!..
BU TEMBELLERİ UYANDIRMAYI BİLİRİM BEN!..

Uygarlıklar Beşiği

PERU

Peru topraklarında yüzyıllar önce yaşamış çeşitli uygarlıklardan kalan binlerce yapıt bulunuyor.

YAKICI çöl güneşi göz kamaştırıyor. Kupkuru bir sıcak çevreyi kasıp kavuruyor. Rüzgâr durmaksızın kumu savuruyor. Kum tanecikleri insanın yüzüne adeta diken gibi batıyor. 2500 kilometre uzunluğundaki bu çöl, tarihle efsanenin birbirine karıştığı bir dünya. Güney Amerika'da bir ülke burası: Peru...

Türkiye'nin bir buçuk katından biraz daha büyük olan Peru, And Sıradağları'yla Büyük Okyanus kıyısında uzanan ıssız bir kıyı şeridi arasında bölünmüş. Perulular'ın yarısı Andlar'da yaşıyor, öbür yarısı da kıyıya, özellikle başkent Lima'ya yerleşmişler. Kıyıdaki halk balıkçılıkla geçiniyor.

Kuzeyde Ekvator sınırından, güneyde Şili sınırına kadar uzanan Peru kıyı şeridi, yeryüzünün en kuru çöllerinden biri. Buraya, yalnızca, And Dağları'ndan inen elli kadar küçük çay yaşam veriyor. Sayısız antik kentin yatağı olan bu bölge, sayısız yitik kültürün de bekçiliğini yapıyor. 1532 yılında İspanyol kaşif Pizzaro kıyıya ilk çıktığında, burada yaşayan İnkalar'ın çok ileri bir uygarlığa ve kültüre sahip olduklarını görmüş. Ondan sonra, İspanyollar da buraya gelip yerleşmişler ve bugün İspanyollar ve yerli halk birlikte yaşıyorlar.

Birçok Kent...

Peru'da İnkalar'dan önce birçok uygarlık hüküm sürmüş. Çölde her yer, toprak ve saman karışımı bir çeşit tuğladan yapılmış yollar, tapınaklar, piramitlerin kalıntılarıyla dolu. Burada yaşamış uygarlıklar arasında yedi tanesi çok büyükmüş: Chavin, Pachacamac, Mochica, Nazca ve Chimu uygarlıkları.

İnkalar'dan on sekiz yüzyıl önce, İÖ. 850 ile 350 yılları arasında yaşadıkları sanılan Chavinler, daha

Peru'nun hemen her köşesinde ilginç yapıtlara rastlayabilirsiniz. İşte, Mochicalar'ın ellerinden çıkmış Moche Piramitleri.

Avrupa'da bilinmezken, beyaz patates ve mısır ekebiliyorlarmış. Ayrıca, tütünün kullanımını da biliyorlarmış.

İÖ. 5. yüzyılda ortaya çıktığı sanılan Pachacamac ise, bugün ölü bir kent. Eski görkemli tapınaklar erozyonların yıprandırdığı tepeler haline gelmiş. Ama, büyük mezarlıklar gizlerini koruyorlar. Yapılan kazılarda, mumyaların yanında bitki liflerinden yapılma çantaların içinde firuzeler, altın takılar ve sarı tüylerle süslenmiş heykeller bulunmuş. Bu heykellerin, taptıkları çeşitli tanrılara ait olduğu saptanmış.

Başkent Lima'nın kuzeyindeki Trujillo, eski adıyla Chanchan bugün büyük ve modern bir kent. Güney Amerika'nın en zengin antik kenti olan Trujillo'da çok eskiden Mochicalar ve Himular yaşamış.

Bölgede yapılan arkeolojik araştırmalarda, Mochica kültürünü yansıtan binlerce vazo bulunmuş. Bunların en ilginci, insan yüzü şeklindeki vazolar. Her vazo, değişik bir ruhsal durumun yüze vuruşunu gösteriyor. Mochica sanatının başlıca örneklerinden biri de, sarı toprak fon üzerine kırmızı boyayla yapılan resimler. Resimlerde canlı, hareketli insan toplulukları görülüyor. Bunun nedeni, Mochicalar'ın çok çalışkan ve savaşçı ruhu taşıyan insanlar olmaları. Tarımda da çok ileri olan Mochicalar, çok iyi bir sulama tekniği geliştirmişler. Yaptıkları su kanallarının kalıntıları hâlâ duruyor. Bun-

ların yanı sıra, Mochicalar'ın bugünkü torunlarına bıraktıkları en büyük miras, Moche Piramitleri...

Koca çölün kuzeyinde Mochicalar rahat rahat yaşarlarken, daha önce kimsenin oturmadığı güney bölgede de yeni bir uygarlık kendini göstermeye başlamış. Nazca uygarlığı. Mochicalar'ın tersine, Nazcalar kendi hallerinde, sakin insanlarmış. İşin ilginç yanı, aralarında sadece bin kilometrelik çöl bulunan Mochica insanıyla Nazca insanının, birbirlerinin varlıklarından hiç haberi olmamış.

Sanatta da ileriler..

Bu iki uygarlığın yokoluşundan çok sonra, Mochicaların torunlarının torunları, Chimor İmparatorluğu'nu kurmuşlar. Bu Chimular, Mochica kültürünü kendilerine uyarlamışlar. Savaşlarda yıkılan büyük su kanallarını yeniden yapmışlar. Chanchan'ı başkent ilan edip, yeniden inşa etmişler. Seksen bin kişiyi barındırabilen Chanchan kenti, dokuz mahalleden oluşuyormuş. Mahallelerin çevresi, üzerleri hayvan resimleriyle süslü yüksek duvarlarla çevriliymiş. Duvarların iç kısmında oturanlar, soylu ailelermiş. Orta sınıf, duvarların dışında, su depolarının yakınlarında yerleşmişler. Chimor krallığı büyük ve zengin bir krallıkmış. Soylu aileler büyük lüks ve bolluk içinde yaşarlarmış. Bunun en büyük kanıtı, yapılan kazılarda ortaya çıkarılan altın biblo ve takılar. Chimular seramik yapımında da ileriymişler. Ama, işçilikleri Mochicalar'ınki kadar özenli değil. Seri üretim yaptıklarından ürettikleri eşyaların sanatsal değeri pek yok. Kazılarda bulunan seramik eşyaların çoğu siyah renkte ve resimsiz. Buna karşılık metal eşya yapımında sanatsal açıdan da çok ileriymişler. Bulunan tabak çanaklar, maskeler ve metal süslemeler bunu gösteriyor. 15. yüzyılın ortalarında, Chimular zenginliklerinin zirvesindeyken, toprakları İnkalar tarafından kuşatılmış. Chimular buna ne kadar karşı koysalar da yenilmişler. Ve Chimu uygarlığı sona ermiş. Ve yeni bir devir başlamış. İnkalar Devri.

O zamandan bu yana çok zaman geçti. Bugün Chanchan'da yağmalar sürüyor. Kaçak kazılar yapılıyor, eski mezarlardan değerli eşyalar çalınıyor. Peru'nun yerli halkı çok üzülüyor bu duruma. Toprakların altında daha binlerce mumya bulunduğunu biliyorlar. En büyük dilekleri, ataları saydıkları bu mumyaların, sonsuz yaşamlarını rahatları bozulmadan sürdürebilmeleri.

Mochia sanatının en önemli özelliklerinden biri de insan yüzü biçimindeki vazolar.

BİLMECE BULMACA

EKSİK RESİM: Sağdaki yuvarlaklardan yalnızca bir tanesi resmi tam olarak bütünlüyor. Sizce hangisi?

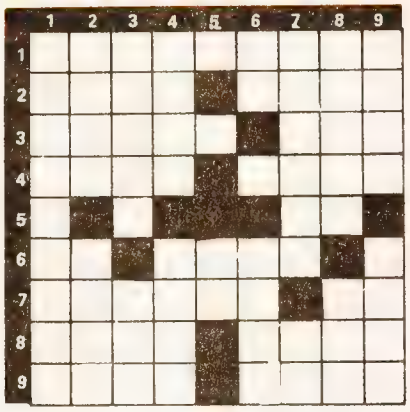

KARE BULMACA

SOLDAN SAĞA: 1- Ara yönlerden biri. 2- Meydan-Ümit. 3- Geçmiş yıllarda yaşamış ünlü bir karikatüristimizin adı - Bir diş adı. 4- Su yatağı, dere - Paylama. 5- İlkel bir silah. 6- Bir nota - Renksiz ve kokusuz bir gaz. 7- Bir işi zevk için yapan kimse - Bir nota. 8- Bir çiçek adı - Asya'da bir göl. 9- Komşu bir ülke - Gökyüzü.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1- Adana'nın bir ilçesi - 2- Elçi - Bayındırlık. 3- Vakit - Karışık renkli. 4- Kedi, köpek yavrusu - Bayan giysisi. 5- (tersi) Bir emir. 6- İşaret sıfatı - Bir akarsuyumuz. 7- Güney Amerika'da bir akarsu - Bir nota. 8- Hayvan sulamaya yarar düzen - Çatıların üstünü kaplayan kiremit örtü. 9- Hoş kokulu bir bitki - İşe ara vererek dinlenme.

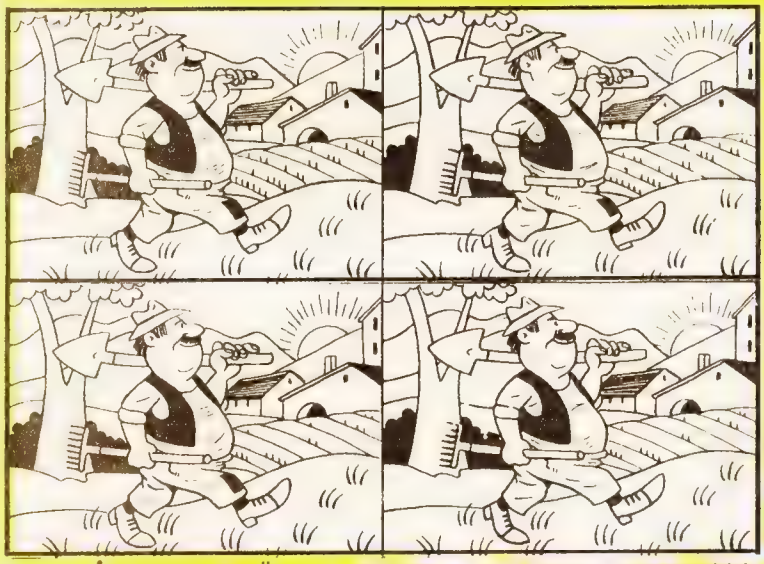

HANGİ SIRAYLA? Üstteki resimlere her çizilişinde yeni bir şeyler eklenmiştir. Resimlere bakarak hangi sırayla çizildiklerini bulabilir misiniz?

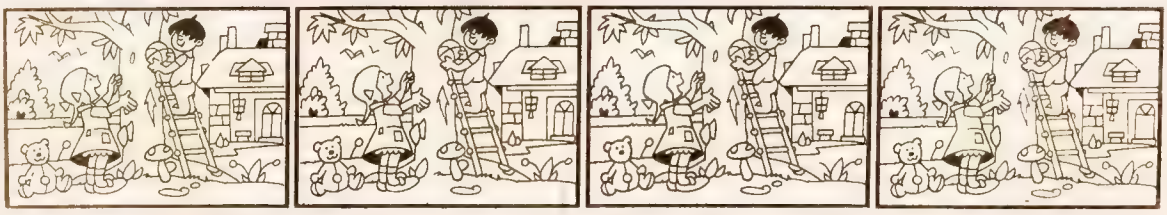

EKSİKLER: Birinci resme göre diğerlerindeki eksikleri bulabilir misiniz?

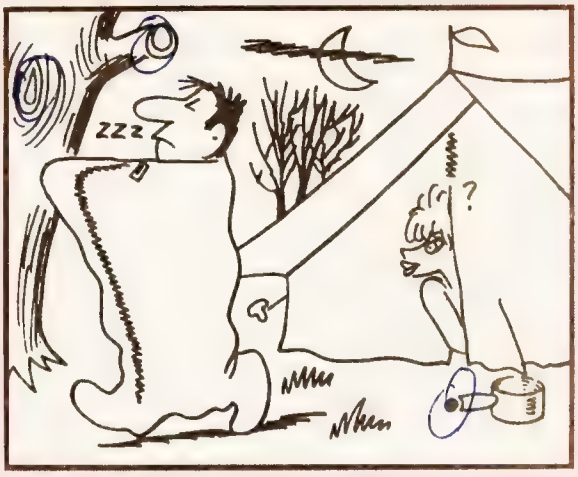

7 BENZER: İki resimdeki yedi benzer şekli bulabilir misiniz?

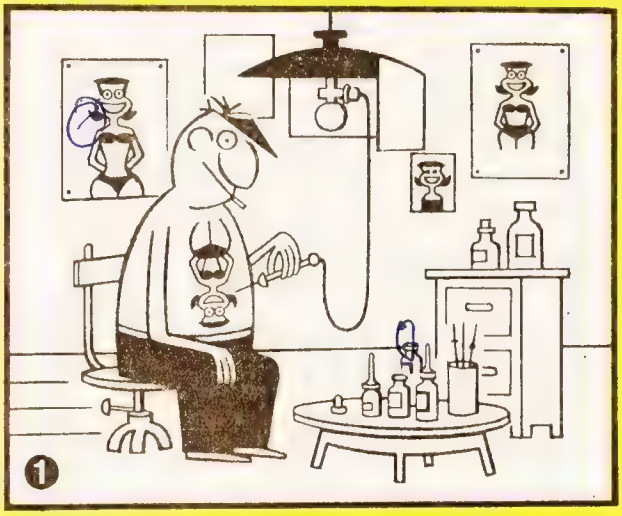

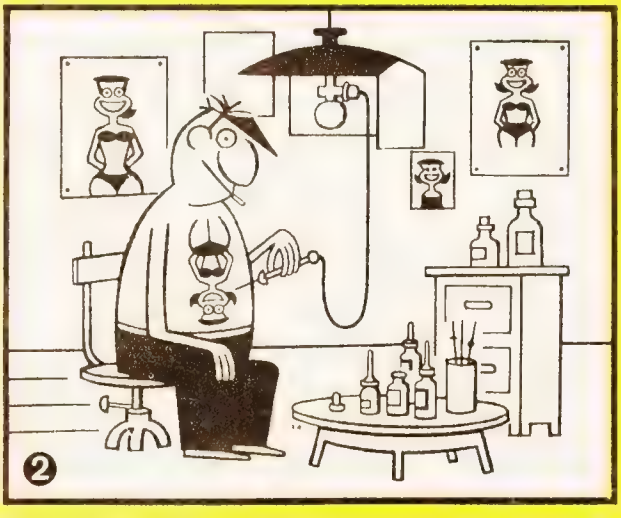

8 FARK: Resimlerdeki farkları bulabilir misiniz?

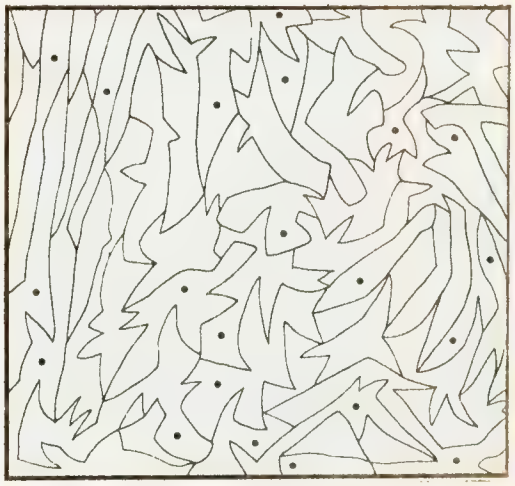

Noktalı yerleri boyayın, bakalım ne çıkacak?

GEÇEN SAYININ YANITLARI

GÖLGE: Lambanın kordonu ve altı, başlık, el, sürahinin sapı, kadının ensesi, çocuğun eteği ve ayağı, köpeğin kuyruğu,

KARE BULMACA: Soldan Sağa: 1- Tarlakuşu 2- Ot - Akaret. 3- Naylon. 4- Er - Ala. 5- Asa - Damar. 6- Litre. 7- Isı - Ons. 8- Cinayet. 9- Ilık - Rakı.

Yukarıdan aşağıya: 1- Tonbalığı. 2- Ata - Sis. 3- Atıcı. 4- Lale - İk. 5- Akordeon. 6- Kan - Nar. 7- Ur - Amasya 8- Şehla - Ek. 9- Ut - Araltı.

EKSİKLER: İkinci resimde: Ağacın soldaki yaprakları ve gövdesindeki çizgi, üstteki pencerenin ortası, adamın dizindeki çizgi, adamın sağındaki kaidenin çizgileri, sağda üstteki kuşun kanadı. Üçüncü resimde: Şapkanın bandı, kesekağıdının üstü, adamın paçası, sol alttaki şekil, sol üstteki kuşun kanadı, sağ üstte pencerenin üstü Dördüncü resimde: Adamın yakası ve paçası, şapkanın sağı, sol alttaki kuşun kuyruğu, sağdaki yazı, sağ alttaki kuşun ayakları.

YANLIŞ ŞEKİLLER: C'deki makine I'ya, E'deki kürek A'ya F'deki rakam N'ye, F'deki cop D'ye G'deki kravat H'ye H'deki düdük D'ye, H'deki çanta E'ye, M'deki dondurma L'ye, M'deki olta A'ya N'deki makine kutusu I'ya, O'daki bone B'ye, O'daki çanta H'ye, P'deki sigara H'ye, H'deki çanta ve köpek E'ye verilmesi gerekir.

7 BENZER: Başlıktaki düzgün yaprak ile sol alttaki şekil, kuşağın ucu ile tüfeğin ucu, süpürge ile denizanasının altı, adamın eli ile sağ alttaki böceğin ayakları, en sağdaki yaprak ile balığın kuyruğu, kısa kuşak ile denizanasının üstü, sol üstteki sütun başı ile sol alttaki şekil.

OKURDAN OKURA

TÜRKİYEM

Senin eşin benzerin yok
Tarlanda bereketin çok
Güneşinde ışık çok
Çok güzelsin Türkiyem.

Bütün güzellikler sende
Çok güzelsin her şeyinle
Çok güzelsin Türkiyem.

Kurdunla, kuşunla
Yazınla, kışınla
Gündüzünle, gecenle
Çok güzelsin Türkiyem.
Ayınla, yıldızınla
Çiçekteki arınla
Çiçeğinle, dalınla
Çok güzelsin Türkiyem.

Fatma AKKURT/ADANA

ORMAN

Çam ağacı, meyve ağacı
Hepsi ormanların, baltacı
Ormana geliyor akıncı
Yapmayın ormanların ağacı

Baltayı vurmayın ormana
Üzülür kırmana
Ormanda var şifa
Kuşların yurdu ağaca

Yararı çok ormanın
Taşıyor binlerce altın
Yalçın yalçın
Kayaları var ormanın

Demet SEZGİN

OKUL ŞENLİĞİ

Bu yaz dinlendik
Koskoca tatil bitti
Okullar yeniden açıldı
Yeni bir dönem başladı

Çalışkan ve bilgili olmak için
Çok çalışmalıyız
Bilgili ve çalışkan olarak
Hayata atılmalıyız

Erdem YILDIZLI/FATSA

SEVGİLİ ÖĞRETMENİM

Bize bilgi veren
Bizleri aydınlatan
Okumayı, yazmayı öğreten
Sizsiniz sevgili öğretmenim.

Büyükleri saymayı
Küçükleri sevmeyi
Sizsiniz bize öğreten
Sevgili öğretmenim.

Büyük adam olmayı
Milletimi korumayı
Sizsiniz bize öğreten
Sevgili öğretmenim.

Abdullah DEMİR

SEVGİ, DOSTLUK, BARIŞ

Unutsun dünya nefreti ve kini
Bu ölümlü dünyada hepimiz kardeşiz
Bezensin dünya o yüce sevgi ile
Öylece dursun savaş, barış dolsun her yere
Hoşgörülü olsak hepimiz, hep birlikte

Bütün çocuklar haykırsın sevgi ile
Şarkılar söylesin hep birlikte
Haydi sevgi ile tutuşalım elele
Haydi oynayalım, arkadaşça ve dostça

Özgür SARAL/ANKARA

ARKADAŞ

Arkadaştır insana
Dert ortağıdır bana
İyi günde zor günde
Yanımdadır daima

Arkadaşlık güzel bir şey
Huzur verir insana
Kalbi sevgiyle dolu
Anlatamam ben onu

Arkadaşlık hayattır
Ölmez bir sanattır
Arkadaşsız insan olmaz
Arkadaştır arkadaş

Gülten KURTAR/MAZGİRT

ÖYKÜ

ALİ'NİN İYİLİĞİ

Ali adında bir çocuk, bir gün sokakta gezerken yerde bir cüzdan görür. Ne yapacağını şaşırır. Bir an alıp almamakta tereddüte düşer ve sonra almaya karar verir. Cüzdanı açıp, içinde ne olduğuna bakar. Cüzdandan yüklüce para çıkar. Önce bu parayla istediği kadar şeker alabileceğini düşünür, ama buna vicdanı elvermez.

Hemen koşup en yakın polis karakoluna gider ve cüzdanı, sahibini aramaları için bir yetkiliye verir. Dışarı çıktığında yaptığı işten çok büyük bir mutluluk duyar.

Evet çocuklar siz de Ali gibi doğruluktan asla ayrılmayın.

Melda KÖKER/İZMİT

ORMAN

Ormandaki güzellikler
Çeşit çeşit zenginlikler
Kuş sesleri, yeşillikler
Bak şu güzel ormanıma

Cıvıldaşır kuş sesleri
Şırıl şırıl dereleri
Pırıl pırıl pınarları
Bak şu güzel ormanıma

Elimdeki kalemlerim
Sıram, masam, defterlerim
Isındığım evim benim
Ormandandır, ormandan.

Başak sever ağaçları
Hem çiçekler hem kuşları,
Çeşit çeşit hayvanları
Var şu cennet ormanımın

Başak KÜÇÜKDOĞAN/TOKAT

POSTACI

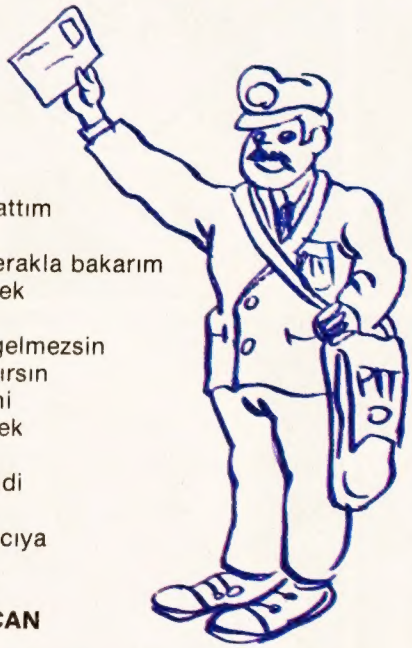

Geçen gün bir mektup attım
Beklerim yanıt gelecek
Her gün pencereden merakla bakarım
Postacı ne zaman gelecek

Ah postacı niye çabuk gelmezsin
Beni merak içinde bırakırsın
Her gün düşünürüm seni
Postacı ne zaman gelecek

Beklediğim sonunda geldi
Kalbim sevinçle doldu
Teşekkürler olsun postacıya
Mutluluğumu buldu

Sinan TOPRAK/ERZİNCAN

Özgür EKMEKÇİ/ANTALYA

MEKTUP ARKADAŞI

YILMAZ ERDOĞAN: 15 yaşındayım. Lise 1'e geçtim. Hobilerim müzik dinlemek, spor yapmak, video izlemek, bilgisayarla uğraşmaktır. Yaşıtım olan kız ve erkek arkadaşlarla yazışmak için adresim: Ihlamurkuyu, Atatürk Mah. Petrol Yolu Cad. Cennet Sok. No: 11 Ümraniye/İSTANBUL

MELEK ERYİĞİT: 30 Ağustos 1974 doğumluyum. Şu anda Lise 1. sınıfa gidiyorum. Müzik dinlemeyi ve dans etmeyi çok seviyorum. Sevdiğim sanatçılar Sandra, Tolga Savacı ve Harika Avcı'dır. Ayrıca, koyu Galatasaraylıyım. Benimle mektuplaşmak isteyen arkadaşlar için adresim: Bahnhof Str. 61 7080 Aalen/BATI ALMANYA

MEHMET KARAOĞLAN: 12 yaşındayım. Özel zevklerim para, pul, kartpostal koleksiyonu yapmak ve kitap okumaktır. Yazışmak isteyenler için adresim: Beyanlar Mah. 26 No'lu Sok. No: 77 Şahinbey/GAZİANTEP

SERKAN ÜNAL: 10 yaşındayım. Kitap okumak ve çeşitli koleksiyonlar yapmak özel zevklerim arasındadır. Yaşıtım olan arkadaşlarımla yazışmak istiyorum. Adresim: Tekeli Köyü İlkokulu, Koçarlı/AYDIN

ŞEBNEM ÖZEL: 11 yaşındayım. Özel zevklerim resim yapmak, müzik dinlemek ve kartpostal biriktirmektir. Yaşıtım olan kız arkadaşlarımla yazışmak istiyorum. Adresim: Polis Loj. B. Blok 4/8 Havran/BALIKESİR

JESSIE POTICADOU: Herkese merhaba! 12 yaşındayım. 11 ile 13 yaş arasındaki kız ve erkek arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Aslanları, müziği, dansı ve kitap okumayı çok seviyorum. Mektuplarınızı sabırsızlıkla bekliyorum! Adresim: 13, allee Jacquard, 91000 Evry/FRANSA

FREDERICK BOULLIER: 12 yaşındayım. Eğer bana yazarsanız sizleri yanıtlayacağıma söz veriyorum. Yalnız, Fransızca yazmanız gerekiyor. Hepinize selamlar! Adresim: Le Mas du Levet, 38300 Maubec/FRANSA

SMAIL ABDELLAOUI: 13 yaşındayım. Kumral, mavi gözlüyüm. Çok güzel bir kentte oturuyorum. Kuzeyimizde deniz, güneyimizde ise dağ var.. Yaşıtım olan kız ve erkek arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adresim: Rue Principale, Gourya, 42135/CEZAYİR

ANDRE SOUCHON: 11 yaşındayım. Kız ya da erkek bir mektup arkadaşı arıyorum. Motosikletleri çok seviyorum. Mektuplarınızı bekliyorum. Adresim: 14, rue Eugene Varlin, 94450 Limeil-Brevannes/FRANSA

CELINE LEGRAND: 12 yaşında ya da daha büyük, benim gibi doğayı, voleybol oynamayı ve piyano çalmayı seven mektup arkadaşları arıyorum. Mektup arkadaşlarım bütün ülkelerden olabilir, ama onları, Fransızca yazarlarsa yanıtlayabilirim. Adresim: Les Trois-Faisans, 38300 Saint-Savin/FRANSA

DEPREM GİDEREK ŞİDDETİNİ ARTTIRIYORDU.

TANRIM! BURADA ÖLECEĞİZ GALİBA!

EYVAH! BİR ÇUKUR! BÜYÜRSE HEPİMİZ İÇİNE DÜŞERİZ.

KAÇACAK YER DE YOK!

AAA!.. DEPREM AZALIYOR GALİBA!

EVET, BAŞIMIN DÖNMESİ DE DURDU!..

GERÇEKTEN ÇUKURUN AÇILMASI İLE BİRLİKTE SARSINTI BİTMİŞTİ. HEPSİ SAKLANDIKLARI YERDEN ÇIKTILAR...

BİR AN HER ŞEY BİTECEKMİŞ GİBİ GELDİ. EVİMİ ARKADAŞLARIMI DÜŞÜNDÜM. HATTA ARTIK FLORAN İLE DİŞLERİMİ FIRÇALAYAMAYACAĞIM DİYE ÜZÜLDÜM.

NE GARİP.. BEN DE... ŞU FLORANI NE KADAR SEVİYORUZ DEĞİL Mİ?

EVET, ÖYLE!

ÇOCUKLAR ÇABUK BURAYA GELİN!

Haftaya: Ercan'ın gördüğü neydi?

Milliyet

KARDEŞ 'ten

3 DERGİ 4 ARMAĞAN BİRDEN

- Pepsi'den Cetvel, Etiket ve Öğrenci Ajandası
- Tatil Eğlence Kitabı
- Kesin Giydirin Oyunu
- Red Kit

Bütün Gazetecilerde

Geleceğe güvenle bakıyorum TÜRKBANK'a güveniyorum...

"IKINCI ADRESINIZ"

TÜRK TİCARET BANKASI
TÜRKBANK